

Journal of Sustainable Social Development

Vol. 1 No. 1 January-February 2023

ISSN : 3027-7205 (Online)

Journal of Sustainable Social Development

ISSN 3027-7205 (Online)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2566

Vol. 1 No. 1 January – February 2023

Journal of Sustainable Social Development เป็นวารสารวิชาการ ราย 2 เดือน กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทาง เว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์) ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน) ฉบับ ที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน) ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม (เผยแพร่ทาง เว็บไซต์ 30 สิงหาคม) ฉบับที่ 5 กันยายน - ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม) ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม) มีวัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการ แก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ด้านศาสนา ปรัชญา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสน ศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่นๆ

บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) 3 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ทัศนะ และ ความคิด เห็น ที่ ปรากฏ ในบทความ **Journal of Sustainable Social Development** ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะของกอง บรรณาธิการ **Journal of Sustainable Social Development** ไม่สงวนลิขสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิง แสดงที่มา

Journal of Sustainable Social Development this is an academic journal, one month Publication schedule to 6 issues per year Issues 1 -February (Website published on 28 February) Issues 2 March - April (Website published on 30 April) Issues 3 May - June (Website published on 30 June) Issues 4 July - August (Website published on 30 August) Issues 5 September - October (Website published on 30 October) Issues 6 November - December (Website published on 30 December). Objectives to publish research articles and academic articles for researchers, academeics, faculty, and students including religion, philosophy, law, political science, public administration, linguistics, applied studies, and other interdisciplinary areas.

Articles to be considered for publication to passed the consideration at 3 peer reviews in the consideration of publishing articles in both Thai and English

Views and opinions contained in the articles as **Journal of Sustainable Social Development**, it is the responsibility of the author of the article and is not regarded as the viewpoint of the editorial teams as **Journal of Sustainable Social Development**, copyright in not reserved, bur provides references of attribution.

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 6 ฉบับ

- ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)
- ฉบับที่ 2 มีนาคม - เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)
- ฉบับที่ 3 พฤษภาคม - มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)
- ฉบับที่ 4 กรกฎาคม - สิงหาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)
- ฉบับที่ 5 กันยายน - ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)
- ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน - ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

Publication schedule to 6 issues per year

- Issues 1 January - February (Website published on 28 February)
- Issues 2 March - April (Website published on 30 April)
- Issues 3 May - June (Website published on 30 June)
- Issues 4 July - August (Website published on 30 August)
- Issues 5 September - October (Website published on 30 October)
- Issues 6 November - December (Website published on 30 December)

เกณฑ์การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ ก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบข้อมูลของผู้เขียนบทความ เช่น ชื่อหรือประวัติการทำงาน และผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-Blind Peer Review)

บทความที่ส่งมาขอเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความของวารสาร และต้องให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้

บรรณานุกรมและความคิดเห็นของผู้เขียนบทความ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือบรรณานุกรมหรือความเห็นของกองบรรณาธิการ

Criteria for consideration and selection the articles

Each article will be reviewed by a journal review committees by 3 peer reviews to specialize in a related field, and have received editorial approval prior to publication, are considered in format to the reviewer does not know into the author's information such as, name or work history, and the author, name of the peer review to reviewed the article is unknown. (Double-Blind Peer Review). An article submitted for publication in a journal must not be published, or is being considered by a qualified person for publication in another journal, the author of the article must comply with the journal's article nomination guidelines and must be in accordance with the prescribed format.

The opinions of the article's authors are the responsibility of their authors, and not the responsibility of the editors.

ค่าธรรมเนียมการเผยแพร่

วารสารไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมบทความ

ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน โดยต้องปฏิบัติตามกติกากองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์ ดังต่อไปนี้

1. หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20% จากการตรวจสอบของ CopyCatch จาก thaijo
2. ผู้เขียนไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
3. บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ
4. ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งของบรรณาธิการ)

Publication fee

The journal does not charge fees for articles.

The author must verify the completeness of the article according to the author's instructions. If you don't follow the rules, The journal's editorial reserves the right to refuse publication.

1. If the article is duplicated more than 20% of CopyCatch from thaijo
2. The author does not follow the format of the journal
3. The article is not considered by experts or
4. The article is not edited as suggested. within the specified period (1 month after the editor's notification)

กระบวนการพิจารณาบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิ

วารสารมีกระบวนการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิก่อนตีพิมพ์ โดยบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน ในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-review) ทั้งนี้บทความจากผู้นิพนธ์ภายในจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสาร ส่วนบทความจากผู้นิพนธ์ภายนอกจะได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิภายใน หรือนอกหน่วยงานที่จัดทำวารสารที่มีความเชี่ยวชาญในสาขา และไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้นิพนธ์

Process for considering articles from experts

The journal has a quality assessment process from experts before publication. Articles published in the journal have been reviewed by 3 experts in related fields in a double blind peer-review manner. Articles from internal authors will be considered by experts outside the unit. Journal work Articles by external authors will be reviewed by internal experts. or outside the organization that produces journals that have expertise in the field and has no conflict of interest with the author.

เจ้าของ

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

555/70 หมู่ 10 ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

https://so16.tci-thaijo.org/index.php/J_SSD/index

E-mail: journalssd2024@gmail.com

Owner

Excellent 1990 Company Limited

555/70 Moo. 10, Sila Subdistrict, Mueang District, Khon Kaen Province 40000

https://so16.tci-thaijo.org/index.php/J_SSD/index

E-mail: journalssd2024@gmail.com

บรรณาธิการ

Editor

ดร.อดิศร หนันคำจร

Dr. Adisorn Nankhamjorn

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

Excellent 1990 Company Limited

journalssd2024@gmail.com

กองบรรณาธิการ

Editorial Department

รศ.ดร.รัตนะ ปัญญาภา

Associate Professor Dr. Rattana Panyapa

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Ubon Ratchathani Rajabhat University

rattana.p@ubru.ac.th

รศ.ดร.วินิจ ผาเจริญ

Assoc. Prof. Dr. Winit Pharcharauen

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Maejo University

winit.phacharuen@gmail.com

ผศ.ดร.สัณญา เคนาภูมิ

Asst. Prof. Dr. Sanya Kenaphum

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Maha Sarakham Rajabhat University

zumsa_17@hotmail.com

ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช

Asst. Prof. Dr. Panya Klaydesh

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

panya7429@gmail.com

ดร.สมพงษ์ เกษานุช

Dr. Sompong Kesanuch

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Rajamangala University of Technology

Suvarnabhumi

sompongek@gmail.com

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ

(Peer Review)

รศ.ดร.โชติ บดีรัฐ

Associate Professor Dr. Chot Bodeerat

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Pibulsongkram Rajabhat University

chotbodeerat@psru.ac.th

ผศ.ดร.ภูมิภควัชร จูมพงศ์คชสร

Asst. Prof. Dr. Phumphakhawat

Phumphongkhochasorn

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Rajamangala University of Technology

Rattanakosin

phumphakhawat.ps@gmail.com

ผศ.ดร.เสกสรรค์ สนวา

Asst. Prof. Dr. Seksan Sanwa

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

Roi Et Rajabhat University

seksan@reru.ac.th

ผศ.ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุริยะ หาญพิชัย

Asst. Prof. Acting Sub Lt. Dr. Suriya

Hanphichai

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University

hanphichai@gmail.com

ผศ.ดร.สมศักดิ์ จันทอง

Asst. Prof. Dr. Somsak Chanphong

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Bangkok Thonburi University

somsak.cha@bkkthon.ac.th

ผศ.ดร.เกศสุดา โภคานิตย์

Asst. Prof. Dr. Kessuda Phokanit

ผศ.ดร.กุลจิรา รักษนคร

Asst. Prof. Dr. Kuljira Raksanakhon

ผศ.ธนพัทธ์ จันทน์พัฒน์พงศ์

Asst. Prof. Thanapat Janpipatpong

ดร.ลักขณา อินทร์บึง

Dr. Lakkhana Inbueng

ดร.ภาณุวัฒน์ กิตติกรวารานนท์ รัตนพิมลพลแสน

Dr. Panuwat Kittikornwaranon
Rattanaphimonphonsaen

ผู้จัดการวารสาร

นางสาวแพรวพรรณ ประจักษ์โก

Miss. Praewpan Prajakko

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Chaiyaphum Rajabhat University
kate_2523@windowslive.com

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

North Bangkok University
kuljira.ra@northbkk.ac.th

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Chiang Rai Rajabhat University
janpipatpong.t@gmail.com

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Northeastern University
luckkhana.inb@neu.ac.th

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Northeastern University
art.panuwat072@gmail.com

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

Excellent 1990 Company Limited
journalssd2024@gmail.com

สารบัญ
Table of Contents

บทความ Articles

➔ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์จากผลกระทบของสถานการณ์
การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) 1

**Student attitudes toward online learning management due to the impact of
the outbreak of the Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)**

เจษฎาภรณ์ นามบุตดี

Jessadaporn Nambuddee

➔การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาร ส่วนตำบลวังแสง 21
อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

**People Participation in Local Development of Wang Saeng Subdistrict
Administrative Organization, Kae Dam District, Maha Sarakham Province**

วิชาพล พลเหลา

Wichaphon Phonlao

ภาคผนวก Appendix

38

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์จากผลกระทบของ
สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19)
**Student attitudes toward online learning management due to the impact of
the outbreak of the Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)**

เจษฎาภรณ์ นามบุตดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Jessadaporn Nambuddee
Rajabhat MahaSarakham University, Thailand
E-mail: 643162090327@rmu.ac.th

Received: January 4, 2023; Revised: January 28, 2023; Accepted: February 3, 2023

บทคัดย่อ

การระบาดของ COVID-19 ส่งผลให้สถาบันการศึกษาจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์เพื่อเว้นระยะห่างและลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ COVID-19 ในสถานศึกษา ซึ่งการเรียนออนไลน์เป็นรูปแบบที่สามารถเรียนได้ทุกเวลาทุกสถานที่ที่สะดวก การวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 200 คน (จำนวนนักศึกษาที่ถูกเลือกมาให้ตอบแบบสอบถาม) ได้มาโดยการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโรยามาเน่ และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ข้อมูลเชิงปริมาณทำการวิเคราะห์โดยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำเสนอเชิงพรรณนาความ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากผลกระทบของสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน รองลงคือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน สุดท้ายคือ ด้านความสอดคล้องกับสถานการณ์ และ 2) ข้อเสนอแนะในการพัฒนาพบว่า การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคโคโรนาควรเป็นกระบวนการที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ในแต่ละช่วงเวลาตามสถานการณ์เพื่อให้การเรียนการสอนยังคงมีคุณภาพและเหมาะสมในสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่

องค์ความรู้ใหม่ การสนับสนุนในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ที่มีคุณภาพและมีความเร็วเป็นปัจจัยสำคัญ ในการทำให้การเรียนการสอนออนไลน์เป็นไปอย่างราบรื่น ความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนเนื้อหาการเรียน การสอนและการจัดการเป็นสิ่งสำคัญในการรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การปรับปรุง เนื้อหาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความสำคัญของเรื่องนั้น การเปลี่ยนแปลงเนื้อหาอาจ เป็นเรื่องสำคัญเมื่อมหาวิทยาลัยต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนออนไลน์ยังคงมีคุณภาพ และเหมาะสมในสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่

คำสำคัญ : ทักษะคนคิด; การจัดการเรียนการสอนออนไลน์; ผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนา ไวรัส

Abstract

From the situation of the spread of the COVID-19 virus, there has been a widespread outbreak, causing teachers and students in universities who were still teaching at that time to have to change the teaching format from the original. There must be study within the classroom and face-to-face teaching online to reduce confrontation in the classroom. This research aims to study students' attitudes towards online teaching and learning due to the impact of the coronavirus disease 2019 (COVID-19) outbreak situation. The sample group consisted of 200 students studying at Maha Sarakham Rajabhat University, obtained by determining the sample size using the Taro Yamane (1973) formula and Cluster Random Sampling. The tool for collecting data is a questionnaire. Quantitative data were analyzed using descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, and standard deviation. As for the qualitative data, content analysis was used and presented descriptively. The research results found that;

1. Online teaching management due to the impact of the outbreak of coronavirus disease 2019 (COVID-19), Rajabhat Maha Sarakham University overall is at a very high level. When considering each aspect, it was found that the aspect with the highest average was the aspect of teaching and learning support factors. Second is the measurement and evaluation of teaching and learning. The last aspect is consistency with the situation.

2. Suggestions for development reveal that online teaching and learning in situations with a COVID outbreak should be a flexible process and can be adjusted in each period according to the situation to Teach and learn to remain of high quality and appropriateness in the changing situation.

Keyword : Attitude; Organizing online Teaching and Learning; Impact of Coronavirus Outbreak Situation

บทนำ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ได้มีการแพร่ระบาดเป็นวงกว้างส่งผลให้อาจารย์และนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยที่ยังมีการเรียนการสอนอยู่ในขณะนั้นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนจากเดิมที่ต้องมีการเรียนภายในห้องและมีการเผชิญหน้าโดยตรงเป็นการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อลดการเผชิญหน้าในห้องเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ก็เป็นอีกหนึ่งมหาวิทยาลัยที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว เช่นกัน ในงานวิจัยเรื่องนี้จึงกล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ 1.ด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ ชั้นปี คณะที่เรียน 2.ปัจจัยการเรียนการสอน ประกอบไปด้วย 4 ปัจจัยสำคัญ คือ ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านบทเรียนและปัจจัยด้านเทคโนโลยี และศึกษาผลจากปัจจัยการเรียนการสอนส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาในด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการประยุกต์หรือการนำไปใช้ ด้านวิเคราะห์ ด้านสังเคราะห์ และด้านการประเมิน

การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 มีการจัดการเรียนรู้ผ่านเครือข่าย (Web-based) ซึ่งแตกต่างไปจาก การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 20 ที่จัดการเรียนรู้ตามหนังสือเรียนส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถเข้าไปสืบค้นความรู้จากตำราต่างๆ หรือแหล่งเรียนรู้อื่นๆ หรือจากเว็บไซต์ต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งผู้สอนต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้สืบค้นเป็นประจำ แต่ในศตวรรษที่ 20 เน้นการเรียนรู้จากหนังสือเรียนโดยแบบเรียนที่ถูกกำหนดให้เรียนรู้เฉพาะที่มีอยู่ในหนังสือเรียนเท่านั้น และสิ่งที่คาดหวังผลการเรียนรู้ ด้านทักษะที่มีความสำคัญมากในศตวรรษที่ 21 คือ ผู้เรียนจะต้องมีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารวิจารณ์ พานิช (2555) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กในยุคนี้เก่งกว่าครูและ พ่อแม่ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แต่เด็กยังต้องการคำแนะนำ จากครูและพ่อแม่ในการใช้เครื่องมือ นี่ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้และสร้างสรรค์ และไม่เข้าไปใช้ในทางที่ทำร้ายตนเอง หรือทำลายอนาคตของตนเอง (MacArthur, 2009) ทั้งสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเปลี่ยนแปลงพัฒนาอย่างรวดเร็ว ครูตามเทคโนโลยีให้ทันได้ยาก และเป็นการยากที่ครูจะตามเทคโนโลยีให้ทัน จึงต้องมีกลไกช่วยเหลือครูอย่างเป็นระบบ และครูก็ต้องหมั่นเรียนรู้ ออกแบบการเรียนรู้ที่ดีกว่า เหมาะสมกว่าและต้องปรับเปลี่ยนไปตามการเปลี่ยนแปลงของเด็ก บริบทของชุมชนสังคม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบหลายประเด็นที่น่าสนใจ ดังเช่น ผลงานวิจัยของ ภรณ์จิรโสภิน ศรีธัญญา มาปลูก (2565) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเครียดและพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ของนักศึกษา ในช่วงสถานการณ์โควิด-19 และปัจจัยที่ส่งผลต่อความเครียดของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี จากวิทยาเขตชลบุรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวนทั้งหมด 271 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยให้คณะเป็นชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบสอบถาม

ออนไลน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยสถิติแบบบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และสถิติอ้างอิง ได้แก่ ไคกำลังสอง และการถดถอยแบบโลจิสติกแบบพหุ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเครียดระดับปานกลาง ร้อยละ 40.6 รองลงมาคือระดับความเครียดน้อย ร้อยละ 21.8 ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อระดับความเครียดพบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3 ขึ้นไป และกลุ่มที่เรียนออนไลน์ที่บ้านมีระดับความเครียดที่แตกต่างจากนักศึกษากลุ่มอื่น เมื่อพิจารณาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม และพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ส่งผลต่อระดับความเครียดของนักศึกษา ได้แก่ สถานที่ในการเรียนออนไลน์ สิ่งแวดล้อมขณะเรียนออนไลน์ด้านเสียงคือการมีเสียงรบกวนในการเรียน ความกังวลใจในการเรียนออนไลน์ และความเบื่อหน่ายในการเรียนออนไลน์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 งานวิจัยของ คณิศร์ พามะณี, สุริยงค์ ลิ้มสังกาศ และรุจิรา สงขาว (2565) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา และสำรวจระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อวิชาที่จัดสอนแบบออนไลน์

แบบสอบถามอยู่ในรูปแบบของกูเกิลฟอร์มและเผยแพร่ผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์และเฟซบุ๊กโดยมีนักศึกษาจากทั่วประเทศไทยจำนวน 384 คน เป็นผู้ตอบคำถาม ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาจำนวน 79.7% มีสมาร์ทโฟน 77.6% มีคอมพิวเตอร์พกพา 56.5% มีแท็บเล็ต และ 19.8% มีคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ ในส่วนของความพร้อมในการเรียนออนไลน์ พบว่า นักศึกษามีความพร้อมในระดับปานกลาง ($m=3.034$) ด้านความพึงพอใจต่อวิชาที่จัดสอนแบบออนไลน์พบว่า นักศึกษา 32.6% มีความพึงพอใจ ในขณะที่ 50% มีความคิดเห็นเป็นกลาง ทั้งนี้ นักศึกษามีแนวโน้มที่จะมีความพร้อมในการเรียนออนไลน์มากขึ้น หากสามารถเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตที่มีสัญญาณดีและมีความเสถียร ซึ่งนำไปสู่ข้อเสนอแนะให้มีการจัดหาอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอุปกรณ์สำหรับการเรียนออนไลน์แก่สถาบันการศึกษา เพื่อสร้างความเท่าเทียมในการเข้าถึงการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ พร้อมทั้งมีการจัดอบรมเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการสอนแบบปกติและออนไลน์แก่ผู้สอนเพื่อเป็นการช่วยสร้างความพร้อมให้แก่ผู้เรียนก่อนเข้าสู่โลกแห่งเทคโนโลยีในอนาคตอันใกล้ งานวิจัยของ มาลีวัล เลิศสาครศิริ รัตนา พึ่งเสมา (2022) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเรียนต่อการเรียนแบบออนไลน์ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2-4 วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2-4 จำนวน 196 คน ปีการศึกษา 2563 เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาต่อการเรียนแบบออนไลน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD และ งานวิจัยของ ณัฐวุฒิ สุขเสนา (2562) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ(MBA) มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยศึกษาการ เปรียบเทียบด้านปัจจัยประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ด้าน ความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการประยุกต์หรือการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมิน มีผลประสิทธิภาพการเรียน

ออนไลน์แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยได้ใช้ แบบสอบถามในการสอบถามจากนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้จัดการยุคใหม่จำนวน 2กลุ่มคือกลุ่มผู้เรียนรุ่น SAT.18 และ M.25 จำนวน 120 คน ข้อมูลเชิงปริมาณถูกเก็บรวบรวมและประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยใช้สถิติเชิงอนุมานที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่การวิเคราะห์สถิติทดสอบ ค่าความแตกต่างหรือค่าทดสอบความแปรปรวนทางเดียวและการวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า การศึกษาว่า ปัจจัยการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ(MBA) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปัจจัย ด้านประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ สถานภาพ ผลการศึกษา พบว่า มีประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ไม่ต่างกัน ที่ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ.05 ผลการศึกษาปัจจัย ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ (MBA) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปัจจัยการเรียนการสอนโดยรวมมีความแตกต่างกันมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านเทคโนโลยี ด้านบทเรียน และด้านผู้เรียน มีความแตกต่าง 2 กัน มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาน้ำหนักของผลกระทบของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ (MBA) มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ (MBA) มหาวิทยาลัยรามคำแหง มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านบทเรียน ความสำคัญ : ปัจจัยการเรียนการสอน, ประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญ ที่จะต้องมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียน ออนไลน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาอยู่เพื่อเป็นแนวทางอยู่หรือการจัดการเรียนการสอนใน รูปแบบการสอนออนไลน์ที่ดียิ่งในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19)

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนออนไลน์

ปรัชญนันท์ นิลสุข (2543) บทเรียนออนไลน์หมายถึง การนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนผนวกกับการรวมเอาเครื่องมือต่างๆ ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ามาประกอบเพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน เช่น E-mail, Web board, Chat room, เครื่องมือสืบค้น (Search engine) การประชุมทางไกล (Video conferencing) เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

เฉลิมพล ภูมิรินทร์ (2550) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีสภาพการเรียนต่างไปจากรูปแบบเดิม โดยอาศัยศักยภาพและความสามารถของอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีเทคโนโลยีสูงสุดในขณะนี้มาช่วยเอื้ออำนวยและเป็นเครื่องมือ และแหล่งสนับสนุนการเรียนการสอน ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายเชื่อมโยงเครือข่าย

พชรลิม รัตนมงคลและ จิรัชฌา วิเชียรปัญญา (2556) กล่าวว่า ปัจจัยการเรียนการสอน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาในรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ประกอบด้วยหลัก 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านบทเรียน และปัจจัยด้านเทคโนโลยี ดังนั้น ปัจจัยการเรียนการสอน หมายถึง ปัจจัยการเรียนการสอนในด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านบทเรียน และด้านเทคโนโลยีที่ผู้วิจัยคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการศึกษาในรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ของผู้เรียน

ชนินทร์ ตั้งพานทอง (2560) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการเรียน หมายถึง ทักษะ ความสามารถ ความสำเร็จ สมรรถภาพด้านต่างๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจาก การศึกษาและประสบการณ์ที่ผ่านมา ดังนั้น ประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์หมายถึงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในด้านต่างๆ ที่ผู้เรียนได้รับหลังจากจบการศึกษาในรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์แล้ว สามารถประเมินได้ จากผลคะแนนที่ตั้งเกณฑ์กำหนดไว้ จึงสรุปได้ว่าปัจจัยการเรียนการสอนที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ หมายถึง ปัจจัยการเรียนการสอนที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ในรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ของนักศึกษาออกมาในด้านต่างๆ ดังนั้น เมื่อหลักสูตร และคณะ สามารถทราบถึง ผลกระทบจากปัจจัยการเรียนการสอนในด้านต่างๆ ก็จะสามารถหาทางรับมือและแก้ไขปัญหา เพื่อ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาที่ดียิ่งขึ้นในอนาคต ปัจจัยการเรียนการสอนในด้านต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยนำปัจจัยที่มีความสำคัญมาทั้งหมด 4 ด้าน (สุวรรณฯ เฟิงเทียง, 2564 อ้างถึง พชรลิม รัตนมงคล และ จิรัชฌา วิเชียรปัญญา, 2556) ดังนี้

1. ด้านผู้สอน คือ บุคคลที่เป็นผู้กำหนดรายละเอียดของการเรียนการสอน โดยทำการสื่อสาร ผ่านช่องทางของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีหน้าที่ทำ การสอนให้ความรู้คอยสนับสนุนการเรียนรู้ให้ คำปรึกษา ช่วยตรวจสอบความก้าวหน้าแก่ผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียน ช่วยกระตุ้น ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้และพัฒนาด้วยตนเอง

2. ด้านผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีความสามารถและทักษะในการใช้งานคอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต โดยทำการเรียนรู้ผ่าน สื่ออิเล็กทรอนิกส์คือ สามารถเข้าใจและติดต่อสื่อสารกับผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเข้าใจเกี่ยวกับ เทคโนโลยีมากขึ้น ใช้เวลามากขึ้นในการพูดคุยซักถามกัน ในกลุ่มผู้เรียนและผู้สอน ทั้งยังต้องมีความรับผิดชอบกระตือรือร้น จึงจะ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนมากยิ่งขึ้น

3. ด้านบทเรียน คือเนื้อหาสาระของบทเรียนแต่ละรายวิชาที่ทางหลักสูตรได้จัดทำขึ้นมา เพื่อใช้ประกอบในการเรียนการสอน

4. ด้านเทคโนโลยีคืออุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีต่างๆ และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถ เชื่อมต่อถึงกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรับส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนได้สะดวก รวดเร็ว ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องไม่เกิดการติดขัด

เบนจามิน บลูม และคณะ (Bloom et al, 1956) ให้แนวคิดที่ว่า รูปแบบของการเรียน การศึกษาที่จะส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์ของการเรียนและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ทำการสอนต้องมีการวางแผน กำหนดรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ความชัดเจน ซึ่งได้แบ่งแยกประเภท ลักษณะของพฤติกรรมมนุษย์โดยอ้างอิงว่าการเกิดจิตวิทยาขั้นพื้นฐานของมนุษย์สามารถเกิดขึ้นได้ ตามธรรมชาติ 3 ด้านหลักๆ คือ ด้านความรู้

ด้านร่างกายและด้านจิตใจบลูม และคณะจึงได้นำแนวคิดดังกล่าวในแต่ละด้านมาจำแนกเป็นจุดมุ่งหมายของการศึกษาเรียนรู้สามารถแบ่งแยกออก ได้เป็น 3 ด้านหลักๆ คือ ด้านสติปัญญาหรือด้านพุทธิพิสัย ด้านความรู้สึนึกคิดหรือจิตพิสัย ด้านการตอบสนองหรือด้านทักษะพิสัย โดยด้านสติปัญญาหรือด้านพุทธิพิสัย สามารถแบ่งย่อยออกเป็น แต่ละด้านได้ดังนี้ 1) ด้านความรู้ความจำ 2) ด้านความเข้าใจ 3) ด้านการประยุกต์หรือการนำไปใช้ 4) ด้านการวิเคราะห์ 5) ด้านการสังเคราะห์ และ 6) ด้านการประเมิน ซึ่งการเกิดทักษะในแต่ละด้าน จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

อรกานต์ สุนทรวิโรจน์ (2560) ได้กล่าวไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก หรือ ความเชื่อ และแนวโน้มที่จะแสดงออกมาซึ่งพฤติกรรมของบุคคลนั้น เป็นปฏิกิริยาการตอบโต้ โดยการ ประเมินค่าว่าชอบหรือไม่ชอบ และยังเป็นตัวตัดสินการกระทำ หรือพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อในเชิงบวกหรือเชิงลบต่อบุคคลอื่น ๆ สิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ ในสภาวะ แวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ โดยที่ทัศนคตินี้สามารถเรียนรู้หรือจัดการได้โดยใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมา และทัศนคตินั้นสามารถที่จะรู้หรือถูกตีความได้จากสิ่งที่คนพูดออกมาอย่างไม่เป็นทางการ หรือเป็น ทางการ หรือจากพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้น

นิศารัตน์ จิรรุ่งแสงสถิต (2556) ได้สรุปถึงความหมายของทัศนคติไว้ว่า คือความคิด หรือ มุมมอง ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใด บุคคลหนึ่ง ซึ่งสามารถนำไปสู่การกระทำต่อสิ่งใดสิ่ง หนึ่งหรือบุคคลใด บุคคลหนึ่งนั้นได้ทั้งในทาง สอดคล้องหรืออาจจะไม่สอดคล้อง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวแปร หลายอย่างที่เกิดขึ้นใน สถานการณ์นั้น ๆ

กัมปนาท ปานสุวรรณ (2558) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกภายใน ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะเป็นบุคคล กลุ่มคน วัตถุประสงค์ของ สถาบัน เหตุการณ์ และสถานการณ์ ต่าง ๆ อันมีพฤติกรรมแสดงออกมาในรูปการประเมินค่า ซึ่งอาจเป็นไป ในทางยอมรับหรือปฏิเสธ หรือ แสดงออกว่าชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งเมื่อมีทัศนคติไปในทางใดทางหนึ่งแล้ว การที่จะเปลี่ยนแปลงให้รู้สึก ไปอีกทาง หนึ่งกระทำ ได้ยาก

วิภาวรรณ มโนปราโมทย์ (2556) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง การคาบเกี่ยวกันในเรื่อง ของความสัมพันธ์ ของความรู้สึก รวมไปถึงความเชื่อ และการรู้ของบุคคล กับแนวโน้มที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ในการโต้ตอบในวิธีใด วิธีหนึ่งต่อเป้าหมาย ทัศนคติ คือ เรื่องของจิตใจ การแสดงออก ความรู้สึก ความคิด รวมทั้งความโน้มเอียงที่ เกิดขึ้นกับบุคคลต่อข้อมูลข่าวสาร และการรับรู้สถานการณ์ที่ได้เปิดรับมา ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งเชิงบวก และ เชิงลบ ทัศนคติส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมา จะเห็นได้ว่า ทัศนคติ คือ ความคิดที่ส่งผลต่ออารมณ์ และ ถ่ายทอดความรู้สึกออกมาโดยผ่านทางกรกระทำ

เอมิกา เหมมินทร์ (2556) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกัน ระหว่างความรู้สึก และ ความเชื่อหรือการรู้ของบุคคล กับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมโต้ตอบในทางใด ทางหนึ่งต่อเป้าหมายของทัศนคติ นั้น ทัศนคติเป็นเรื่องของจิตใจ ทำที่ ความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียง ของบุคคลที่มีต่อข้อมูล ข่าวสาร และการเปิดรับรายการของสถานการณ์ รายการของสถานการณ์ที่ ได้รับมา ซึ่งเป็นได้ทั้งเชิงบวกและ เชิงลบ ทัศนคติมีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมา จะเห็นได้ว่า ทัศนคติ ประกอบด้วย ความคิดที่มีผลต่อ อารมณ์และแสดงความรู้สึกนั้นออกมาโดยทางพฤติกรรม

สุภาวรรณ ปานจ้อย (2560) สรุปความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติหมายถึง ระดับความรู้สึกต่อบาง สิ่ง หรือบางสถานการณ์ ซึ่งสามารถนำไปสู่พฤติกรรมที่จะแสดงออกตอบสนอง ต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้ง เชิงบวกหรือเชิงลบ โดยที่ทัศนคติของแต่ละบุคคลเป็นผลจากการเรียนรู้ ได้จากประสบการณ์การรับรู้ที่ผ่านมา เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ดังนั้นเราสามารถ รับรู้ทัศนคติของแต่ละบุคคลได้จากการตีความ ในสิ่งที่บุคคลนั้นพูดออกมา หรือพฤติกรรมที่บุคคลนั้น แสดงออกมาอาจเป็นไปได้ทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่ เป็นทางการ ทัศนคติของคนเรานั้นสามารถ เปลี่ยนไปได้ตามการศึกษา การรับรู้และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการ ลอกเลียนแบบ สรุป ทัศนคติ คือ ส่วนหนึ่งของความคิดเห็นที่เกิดจากความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ประสบการณ์ หรือองค์ความรู้ของแต่ละบุคคลที่ได้เรียนรู้หรือสะสมมา และมีความแตกต่างกันไปตาม พื้นฐานความรู้ ความสามารถของแต่ละบุคคล ทัศนคติหรือการรับรู้จะมีลักษณะที่เป็นบวกเป็นลบ คือ มีชอบหรือไม่ชอบ

เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หรือมีความคิดเห็นแต่ไม่รู้สึกรู้สึกว่าชอบ หรือไม่ชอบว่าเห็น ด้วยหรือไม่เห็นด้วย เป็นลักษณะการแสดงทัศนคติต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เท่านั้น ความคิดเห็นหรือทัศนคติจากเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะนำมาสู่การวิเคราะห์วิจารณ์หรือพิจารณา ข้อมูลสู่การรับรู้ต่อไป

กิตติวัฒน์ นามสวัสดิวงศ์ (2559) จำแนกองค์ประกอบของทัศนคติไว้ 3 ด้าน เรียกว่า ABC Model คือ

1. องค์ประกอบด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกหรือลบหรือทั้งบวกและลบต่อเป้าหมาย ซึ่งเป็นความรู้สึกส่วนบุคคลเกิดจาก สิ่งเร้าที่เข้ามากระตุ้นองค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึกของทัศนคติ คือ การได้รับการถ่ายทอด การเรียนรู้หรือซึมซับมาจากคนรอบข้างที่มีอิทธิพลของบุคคลนั้นๆ เช่น พ่อแม่ ครูกลุ่มเพื่อน องค์ประกอบด้านอารมณ์และความรู้สึกนั้นจะมีการตอบสนองทางด้านอารมณ์และแสดงออกมาเป็น การตอบสนองทางกายที่ความแตกต่างกันออกไปตามแต่ละสิ่งเร้าที่เข้ามากระตุ้น ซึ่งองค์ประกอบด้าน อารมณ์และความรู้สึกนั้นเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลอย่างมาก ยกตัวอย่างเช่น คนจากต่างศาสนา เชื้อชาติ หรือชาติพันธุ์บางกลุ่มนั้นจะรู้สึกไม่สบายใจเมื่อต้องรวมกลุ่มกัน คนรักธรรมชาติจะรู้สึก ตื่นเต้นเมื่อเดินผ่านป่าและภูเขา เป็นต้น 11 2) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้ม พฤติกรรม หรือแนวโน้มของการแสดงออกต่อสิ่งเร้าและแสดงออกมาเป็นความตั้งใจ (Intention) ที่จะทำบางสิ่งบางอย่างทั้งในแง่บวกและแง่ลบ อาทิเช่น เป็นมิตร เป็นศัตรู อ่อนโยน-ก้าวร้าว เป็นต้น ซึ่งสามารถสังเกตได้จากทั้งคำพูดถึงความตั้งใจหรือการวางแผนในการลงมือทำและพฤติกรรมที่บุคคล นั้นๆ แสดงออกมาซึ่งการแสดงออกถึงองค์ประกอบด้านพฤติกรรมจะมีความแตกต่างกันไป ซึ่งการจับสังเกตได้นั้นต้องใช้ระยะเวลาในการเฝ้าเก็บข้อมูลอย่างใกล้ชิดทำให้ในการสังเกตองค์ประกอบด้าน พฤติกรรมนั้นจึงมักใช้การจับสังเกตจากคำพูดถึงสิ่งนั้นๆ ซึ่งในทางจิตวิทยา นักจิตวิทยามักใช้การเจตนาเชิงพฤติกรรมเป็นตัวบ่งชี้ทางวาจาจากความตั้งใจของแต่ละคน 3. องค์ประกอบด้านความรู้และความเข้าใจ (Cognitive Component) หมายถึง การประเมินสิ่งเร้าที่เข้ามาด้วยกระบวนการคิด ซึ่งเป็นการใช้เหตุผลและตรรกะโดยอยู่บนพื้นฐานของ ความเชื่อ ความคิดเห็น จินตนาการ และความรู้ความเข้าใจส่วนบุคคล เกิดเป็นข้อสรุปที่บุคคลได้มีต่อ สิ่งนั้นๆ องค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการคิดที่ใช้เหตุผลและตรรกะคือ ความเชื่อในผลการประเมินที่ ตนเองประเมินไว้ เพราะความเชื่อเหล่านั้นจะแสดงออกมาเป็นความประทับใจ ความชอบหรือไม่ชอบ ที่บุคคลเหล่านั้นมีต่อสิ่งนั้นๆ ซึ่งรูปแบบของความเชื่อที่บุคคลนั้นๆ มีต่อสิ่งเร้าที่เข้ามาจะมีผลมาก ยิ่งขึ้นเมื่อสิ่งเร้านั้นตรงกับความสนใจส่วนบุคคล นอกจากนี้การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมทางสังคม ก็มีผลสำคัญในการต่อตัวของความเชื่อ ทั้งจากการได้รับคำแนะนำโดยตรง การเลียนแบบ หรือการเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ อาทิ เด็กจะมีการต่อตัวของทัศนคติโดยการเลียนแบบพฤติกรรมของคนที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตของพวกเขา ซึ่งคือ พ่อแม่ เพื่อนฝูงและสังคมโดยรอบที่อาศัยอยู่

เจริญศรี ศรีจันทร์ดร (2559) กล่าวว่า องค์ประกอบของทัศนคติประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและพฤติกรรม การแสดงออก ซึ่งเป็นผลที่เกิด ต่อเนื่องกันมาและแสดงให้เห็นออกมาเป็น 3 ประเภท คือ 1. ทัศนคติเชิงบวก 2. ทัศนคติเชิงลบ 3. ทัศนคติที่ไม่แสดงความคิดเห็นใดเลย สรุปว่า ทัศนคติ จะประกอบด้วย ส่วนของความคิด ความรู้ ความเชื่อ หรือความเข้าใจ เป็นผลมาจากการผสมผสานประสบการณ์โดยตรงกับทัศนคติที่มีต่อวัตถุเป็นเป้าหมายอันจะก่อให้เกิด ทัศนคติในส่วนของ ความรู้สึกและผลลัพธ์ของความโน้มเอียงที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

सनอง เหล่าน้อย (2554) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดทัศนคติ มี 4 ประการ คือ 1. ประสบการณ์เฉพาะ อย่าง เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้พบเจอกับเหตุการณ์นั้น ด้วยตัวเองทำให้เกิดความฝังใจจนกลายเป็นทัศนคติของเขา หากเรามีประสบการณ์ที่ดีกับการติดต่อ 12 กับบุคคลหนึ่งก็จะมีความรู้สึกพึงพอใจบุคคลนั้น แต่ในทางตรงกันข้ามถ้ามีประสบการณ์ที่ไม่ดีก็จะมี แนวโน้มที่จะไม่ชอบบุคคลนั้นไปด้วย 2. การติดต่อข่าวสารกับบุคคลอื่น ในชีวิตประจำวันของคนเรามีความจำเป็นต้อง เกี่ยวข้องกับบุคคลรอบข้างในสังคม การติดต่อข่าวสารกับบุคคลอื่นทำให้รับเอาทัศนคติหลายๆ อย่าง ไว้โดยไม่ได้ตั้งใจเนื่องจากการเกี่ยวข้องนั้นจะอยู่ในลักษณะที่ไม่มีแบบแผนส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลใน ครอบครัว เครือญาติ สื่อมวลชนก็เป็นช่องทางการสื่อสารอีกชนิดหนึ่ง แม้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติน้อย กว่า การสื่อสารแบบเผชิญหน้าบางครั้งสื่อมวลชนก็มีส่วนเสริมสร้างทัศนคติของบุคคลได้เช่นกัน 3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง ทัศนคติของคนมีการพัฒนาจากการลอกเลียนแบบคนอื่น มองดูบุคคลอื่นว่าเขากระทำหรือปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างไร รูปแบบที่จะก่อให้เกิดทัศนคติได้มากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับบุคคลที่เขายอมรับและนับถือเพียงใด 4. สถาบัน ทัศนคติของบุคคลอาจเกิดจากสถาบัน ได้แก่ ครอบครัว วัด หน่วยงาน สมาคม โรงเรียน และองค์กรต่างๆ สถาบันเหล่านี้มีส่วนในการสร้างทัศนคติได้อย่างมากมาย สรุป ทัศนคติที่บุคคลแต่ละคนมีอยู่เกิดจากปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ประสบการณ์ของ บุคคลที่ได้พบเจอมาด้วยตัวเอง ประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทาให้บุคคล ประเมินค่าสิ่งเหล่านั้นมาเป็นทัศนคติได้ นอกจากนั้นบิดา มารดา เพื่อน ครูอาจารย์ เพื่อนร่วมงาน ก็มี อิทธิพลต่อการก่อให้เกิดทัศนคติได้เช่นกัน ส่วนหนึ่งทัศนคติอาจเกิดจากการเรียนรู้วัฒนธรรมของสังคม แต่ละสังคมย่อมมีศาสนา ความเชื่อที่แตกต่างกัน ทำให้มีอิทธิพลต่อทัศนคติที่แตกต่างกันออกไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) ได้แก่ ด้านความสอดคล้องกับสถานการณ์ ด้านผู้สอน ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ผู้วิจัยขอเสนอกรอบแนวคิด ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ศึกษาในพื้นที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งศึกษาระหว่างเดือน มิถุนายน-กันยายน 2566 ผู้วิจัยออกแบบระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาใน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 14,149 คน (จำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่กำลังเรียนอยู่)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 200 คน (จำนวนนักศึกษาที่ถูกเลือกมาให้ตอบแบบสอบถาม) ได้มาโดยการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane, T. (1973) และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) เป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ออกมาในรูปแบบความพึงพอใจ

การหาคุณภาพเครื่องมือ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index bojective Congruence) ได้ค่าระหว่าง 0.66-1.00 จากนั้นนำความไปหาค่าด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ alpha cronbach coefficient กับผู้ไม่ถูกเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าเท่ากับ 0.84 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 0.80 แสดงว่านำเครื่องมือนี้ใช้ได้

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นคำตอบประเภทปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ การเก็บข้อมูลจากนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) เพื่อนำไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 9 คณะ
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแบบออนไลน์ (Google Form) ส่งผ่านลิงค์ให้กับกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามทั้ง 9 คณะ คณะละ 15-20 คนเป็นจำนวน 200 คน จากทั้งหมด 14,149 คนในมหาวิทยาลัย
4. หลังกลุ่มเป้าหมายทำแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยได้บันทึกแบบสอบถามลงใน Google Form
5. ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลจากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณทำการวิเคราะห์โดยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า เป็นหญิง ร้อยละ 60.5 เป็นชายร้อยละ 39.5 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 91.5 รองลงมา คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 8.0 เกือบทั้งหมด สถานภาพเป็นนักศึกษา ร้อยละ 93.5 รองลงมาคือนิสิต ร้อยละ 4.5 ส่วนใหญ่กำลังศึกษา ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 35.0 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ ร้อยละ 29.0 และร้อยละ 28.0 ตามลำดับ จำแนกเป็นคณะครุศาสตร์ ร้อยละ 25.5 รองลงมาคือ คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ร้อยละ 15.5 และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ร้อยละ 10.5 รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	79	39.5
หญิง	121	60.5
2. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	16	8.0
ปริญญาตรี	183	91.5
ปริญญาโท	1	0.5
ปริญญาเอก	-	-
3. สถานภาพ		
นิสิต	9	4.5
นักศึกษา	187	93.5
ผู้สอนเจ้าหน้าที่/ผู้ประสานงาน	-	-
อื่นๆ	4	2.0
4. ชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	52	29.0
ชั้นปีที่ 2	56	28.0
ชั้นปีที่ 3	70	35.0

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 4	22	11.0
ชั้นปีอื่นๆ	-	-
5. คณะวิชา		
คณะครุศาสตร์	51	25.5
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	15	7.5
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	15	7.5
คณะวิทยาการจัดการ	17	8.5
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	15	7.5
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	25	10.5
คณะนิติศาสตร์	18	9.0
คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์	33	15.5
คณะวิศวกรรมศาสตร์	15	15.5

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากผลกระทบของ สถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจ พบว่า การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากผลกระทบของ สถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดย ภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{X}=3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านปัจจัย สนับสนุนการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.98$)รองลงคือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X}= 3.97$) สุดท้ายคือ ด้านความสอดคล้องกับสถานการณ์ ($\bar{X}=3.87$) รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

การจัดการเรียนการสอนออนไลน์	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความสอดคล้องกับสถานการณ์	3.87	0.78	มาก
ด้านผู้สอน	3.92	0.74	สูงมาก
ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน	3.90	0.73	สูงมาก
ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน	3.97	0.72	สูงมาก
ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	3.98	0.74	สูงมาก
ผลรวม	3.96	0.77	สูงมาก

กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามถูกผลกระทบอย่างมากจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้: ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.98$) ซึ่งเน้นการเตรียมครูและอาจารย์ในการสอนออนไลน์และการให้ระบบสนับสนุนเทคนิคที่เหมาะสม. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.97$) มีความสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพการสอนและการเรียนรู้ออนไลน์. สุดท้ายคือด้านความสอดคล้องกับสถานการณ์ ($\bar{X} = 3.87$) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงหลักสูตรและการสื่อสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับมาตรการและการปรับปรุงที่เกี่ยวข้องในสถานการณ์ฉุกเฉิน การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์นี้เน้นความยืดหยุ่นและการปรับปรุงเพื่อให้การเรียนการสอนยังคงมีคุณภาพและเหมาะสมในสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลง.

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019

จากแบบสอบถามที่ผู้สอบถามให้ข้อเสนอแนะ ถ้าเกิดการแพร่ระบาดของโควิดอีกรอบอย่างให้ทางมหาวิทยาลัยให้มีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เรื่องอินเทอร์เน็ตที่อาจจะช้า หรือการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ กล่าวได้ว่า การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในกรณีที่เกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิดอีกครั้ง โดยพิจารณาถึงปัญหาเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่ช้าหรือการปรับเปลี่ยนเนื้อหาเพื่อสอดคล้องกับสถานการณ์สามารถทำได้โดยการนำเสนอข้อเสนอแนะดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมและอบรม การเตรียมความพร้อมและการอบรมเป็นสิ่งสำคัญที่มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญเมื่อต้องจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิดหรือสถานการณ์อื่น ๆ ที่ทำให้การสอนแบบด้วยระยะทางออนไลน์เป็นจำเป็น อาจารย์และบุคลากรควรได้รับการอบรมในการสอนออนไลน์และการใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีที่จำเป็น เพื่อให้สามารถสอนอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพในสถานการณ์ออนไลน์

2. การสนับสนุนในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต การให้การสนับสนุนในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพและเร็วเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้การเรียนการสอนออนไลน์เป็นไปอย่างราบรื่น มหาวิทยาลัยควรให้บริการ Wi-Fi ในพื้นที่สาธารณะหรือให้ข้อมูลการเชื่อมต่อที่เร็วขึ้น เพื่อให้นักศึกษาและบุคลากรสามารถเข้าถึงการเรียนการสอนออนไลน์ได้อย่างต่อเนื่องและไม่มีปัญหาในการเชื่อมต่อ

3. ความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยน ความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนเนื้อหาการเรียนการสอนและการจัดการเป็นสิ่งสำคัญในการรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มหาวิทยาลัยควรพิจารณาและปรับปรุงเนื้อหาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงเนื้อหาอาจเป็นเรื่องสำคัญเมื่อมหาวิทยาลัยต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนออนไลน์ยังคงมีคุณภาพและเหมาะสมในสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัสเป็นกระบวนการที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับตัวได้ในแต่ละช่วงเวลาตามสถานการณ์เพื่อให้การเรียนการสอนยังคงมีคุณภาพและเหมาะสมในสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอยู่

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ทักษะคตินักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) ผู้วิจัยพบประเด็นที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) พบว่า

จากผลการศึกษาอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบการเรียนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส-19 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ($\bar{X}=3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.98$) รองลงคือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.97$) สุดท้ายคือ ด้านความสอดคล้องกับสถานการณ์ ($\bar{X}=3.87$) ที่มีข้อจำกัดด้านความพร้อมของอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ตลอดจนประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของทั้งผู้สอนและผู้เรียนจึงส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส-19 ที่ผ่านมายังไม่มีความเหมาะสมเพียงพอต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษาเนื่องจากเป็นสถานการณ์ฉุกเฉิน จึงเป็นเหตุให้ผู้เรียน ผู้สอน สถาบันการศึกษาและองค์กรที่เกี่ยวข้องขาดความพร้อมในการอำนวยความสะดวกการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์

สอดคล้องผลการวิจัยของ วิทัศน์ ผักเจริญผล และคณะ (2563) ที่พบว่า ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์ระบาดไวรัส COVID-19 พบว่าภายใต้สถานการณ์ระบาดไวรัส COVID-19 ทำให้ทั่วโลกใช้มาตรการเพิ่มระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) ซึ่งในประเทศไทยได้ใช้มาตรการปิดสถานที่รวมตัวทางสังคม ซึ่งรวมถึงโรงเรียนทุกแห่งในประเทศไทย เนื่องจาก สถานการณ์ระบาดยังคงอยู่ ทำให้ระบบการศึกษาต้องปรับให้การเรียนรู้ของนักเรียนไม่ขาดช่วง (OECD, 2020) การเรียนการสอนออนไลน์จึงได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นทางเลือกหนึ่ง ซึ่งดูเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ทุกคน ช่วยกันจำกัดพื้นที่อยู่ในที่พักอาศัย และด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกับเทคโนโลยีทางการศึกษาในปัจจุบัน ทำให้หลายฝ่ายเชื่อว่าการจัดการเรียนการสอนออนไลน์สามารถทำได้ เพื่อตอบคำถามนี้ คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของครูในประเทศไทย ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 700 คน จากการสุ่มตามสะดวกด้วย Google Form ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ถึงความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ รวมถึงความต้องการสิ่งสนับสนุนจากโรงเรียนและรัฐบาลเพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนออนไลน์ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ จากผลการสำรวจพบว่า ครูบางส่วนไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์และ ประเมินว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่ไม่สามารถเข้าถึงระบบการเรียนการสอนออนไลน์ได้ (หากใช้จริง) พร้อมเรียกร้องความช่วยเหลือจากโรงเรียน และรัฐบาล ในการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์อย่างเร่งด่วน รวมถึงการจัดหา อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและอุปกรณ์สื่อสารสำหรับนักเรียนทุกคน หากจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เมื่อเปิดภาคเรียนในวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 สอดคล้องผลการวิจัยของ กชพรรณ นุ่นสังข์, วิภาวรรณ ชุ่ม เพ็ญสุขสันต์ และสายฝน เอกวางกูร, (2562) ที่ พบว่า การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ออนไลน์แบบเปิดสำหรับมหาชน (MOOC) ในรายวิชาจิตวิทยา พัฒนาการวัยสูงอายุและจิตวิทยาพัฒนาการวัยรุ่น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาจิตวิทยาพัฒนาการวัยสูงอายุ เท่ากับ 80.9 ส่วนรายวิชาจิตวิทยา พัฒนาการวัยรุ่น เท่ากับ 86.6 รวมทั้งผู้เรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตั้งแต่ต้นจนจบรายวิชา 13 จิตวิทยาพัฒนาการวัยสูงอายุและรายวิชาจิตวิทยาพัฒนาการวัยรุ่น ค่าเฉลี่ย 47.21 และ 49.46 ตามลำดับ สอดคล้องผลการวิจัยของ สิริกัญญา มณีนิล และศศิฉาย ณะมัย (2563) ที่พบว่า การพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดตามแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ที่มีลีลาการเรียนรู้แตกต่างกัน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน และความพึงพอใจในการเรียน ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดฯ มีคุณภาพในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.57 โดยผู้เรียน โดยผู้เรียน มีคะแนน เฉลี่ยจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน 41.47 คะแนน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก งานวิจัยเรื่อง ทศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 (COVID-19) มีผลการวิจัยสอดคล้องกับวิจัยของ วิทัศน์ ฝักเจริญผล และคณะ, 2563และของ กชพรรณ นุ่นสังข์, วิภาวรรณ ชุ่ม เพ็ญสุขสันต์ และสายฝน เอกวางกูร, 2562 และของ สิริกัญญา มณีนิล และศศิฉาย ณะมัย, 2563 ซึ่งผลสรุปตรงที่สะท้อนให้เห็นถึงความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามว่ามีความรู้สึกพอใจในระดับดีมาก

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้ พบว่า การสนับสนุนในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ที่มีคุณภาพและมีความเร็วเป็นปัจจัยสำคัญในการทำให้การเรียนการสอนออนไลน์เป็นไปอย่างราบรื่น ความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนเนื้อหาการเรียนการสอนและการจัดการเป็นสิ่งสำคัญในการรับมือกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การปรับปรุงเนื้อหาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความสำคัญของเรื่องนั้น การเปลี่ยนแปลงเนื้อหาอาจเป็นเรื่องสำคัญเมื่อมหาวิทยาลัยต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนออนไลน์ยังคงมีคุณภาพและเหมาะสมในสถานการณ์เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการเรียนการสอนแบบออนไลน์และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของนักศึกษาทุกสาขาวิชา เพื่อนำผลการศึกษาไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนแบบออนไลน์ของนักศึกษา หรือศึกษาเปรียบเทียบการเรียนการสอนแบบออนไลน์และการเรียนการสอนแบบปกติเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักศึกษาว่าแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
2. ควรสำรวจความต้องการสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของอาจารย์ทุกคณะวิชาเพื่อการสนับสนุนจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของคณาจารย์ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID -19 ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการสอน
3. อาจารย์ผู้สอนควรใช้แพลตฟอร์มสำหรับการสอนเพียงอย่างเดียว เช่น ใช้ไมโครซอฟต์ ตามกำหนดมหาวิทยาลัย เพื่อไม่ให้นักศึกษาสับสน หรือการร่วมมือเพื่อสร้างแนวปฏิบัติสำหรับการเรียนการสอนออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพ ในการศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กขพรรณ นุ่นสังข์, วิภาวรรณ ช่อมุ่ เพ็ญสุขสันต์ และสายฝน เอกวางกูร. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดสำหรับมหาชน (MOOC) ในรายวิชาจิตวิทยาพัฒนาการวัยสูงอายุ และจิตวิทยาพัฒนาการวัยรุ่น. *การประชุมวิชาการระดับชาติ สารสนเทศศาสตร์วิชาการ ครั้งที่ 1* วันที่ 25-26 มิถุนายน 2562, 1-11.
- กัมปนาท ปานสุวรรณ. (2558). *ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานและการให้บริการของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด สงขลา*. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กิตติวัฒน์ นามสวัสดิ์วงศ์. (2559). *ทัศนคติของผู้หญิงต่อการโฆษณาโดยใช้แรงดึงดูดทางเพศ (Sex Appeal)*. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คณิตย์ ผามะณี, สุริยงค์ ลิ้มสังกาศ และรุจิรา สงขาว (2565). ประสบการณ์การเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วงการระบาดของโรคโควิด 19. *วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์*. 41 (1), 215-234.
- เจริญศรี ศรีจันทร์ดร. (2559). *ทัศนคติของครูและผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ในเขตอำเภอเมือง เชียงใหม่ต่อการจัดการเรียนร่วม*. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- เฉลิมพล ภูมิรินทร์. (2550). *การพัฒนาบทเรียนผ่านเว็บแบบผสมผสาน วิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง อายุทางธรณีวิทยา ซากดึกดำบรรพ์และการลำดับชั้นหิน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ช่วงชั้นที่ 4)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ชนินทร์ ตั้งพานทอง. (2560). *ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์เพื่อเสริมการเรียนการสอน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐวดี สุขเสนา (2562) *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ (MBA) มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิชาการจัดการคณะบริหารธุรกิจ*. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- นิสารัตน์ จีรุงแสงสถิต. (2556). *ทัศนคติ และส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ จองที่พักบนอินเทอร์เน็ตของนักท่องเที่ยวชาวไทยในกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโท. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2543). *นิยามเว็บ ช่วยสอน Definition of Web-Based Instruction*. *วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา*. 12 (34), 53-56
- พรลิมรัตน์มงคลและจิรัชมาวิเชียรปัญญา. (2556). *ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการเรียนออนไลน์ ของผู้เรียนโครงการมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย*. *รังสิตสารสนเทศ*. 19 (2), 54-63.
- มาลีวัล เลิศสาครศิริ รัตนา พึ่งเสมา. (2565). *พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาพยาบาลต่อการเรียนแบบออนไลน์ช่วงสถานการณ์โควิด-19*. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*. 14 (1), 33-47.
- ลภณ จิโรโสภิน และ ศรีธัญญา มาปลูก. (2565). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความเครียดและพฤติกรรมการเรียนออนไลน์ในช่วงสถานการณ์โควิด-19*. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*. 13 (2), 32-47.
- วิจารณ์พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสดศรี
- วิทัศน์ ฝักเจริญผล และคณะ (2563). *ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ภายใต้สถานการณ์ระบาดไวรัส Covid-19*. *วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์*. 4 (1), 44-61.
- วิภาวรรณ มโนปราโมทย์. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านสังคมออนไลน์ (อินสตาแกรม) ของประชากรในกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สนอง เหล่าน้อย. (2554). *ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจ สถานีตำรวจภูธรป่าไร่ อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยชัยภูมิ.

- สิริกัญญา มณีนิล และศศิฉาย ณะมัย. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์แบบเปิดตามแนวคิดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ที่มีลีลาการเรียนรู้แตกต่างกัน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.* 13 (1), 15-29.
- สุภาวรรณ ปานจ้อย. (2560). การศึกษาทัศนคติที่มีต่อฟรีเซนเตอร์ซึ่งมีพฤติกรรมอ่อนแอของกลุ่มวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สุวรรณา เพ็งเที่ยง. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนออนไลน์ในสถานการณ์วิกฤต COVID-19 วิชาการออกแบบและเทคโนโลยี 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2566. แหล่งที่มา: https://hwp.ac.th/wp-content/uploads/2021/11/CAR_Suwanna-1-64.pdf
- อรกานต์ สุคนธวิโรจน์. (2560). ทัศนคติของกลุ่มคนเจนวายต่อความตั้งใจใช้บริการห้องพักรีสเทล ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ฟอร์ดา แซ่ไคว้. เว็บไซต์แอปพลิเคชันการจัดการความรู้ผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เอมิกา เหมมินทร์. (2556). พฤติกรรมการใช้และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Media) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- Bloom, B.S., et al. (1956). *A Taxonomy of Educational Objectives: Handbook I The Cognitive Domain*. Longman, Green Co., New York.
- MacArthur, C.A. (2009). Reflections on Research on Writing and Technology for Struggling Writers. *Wiley online*, <https://doi.org/10.1111/j.1540-5826.2009.00283.x>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

People Participation in Local Development of Wang Saeng Subdistrict Administrative Organization, Kae Dam District, Maha Sarakham Province

วิชาพล พลเหล่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Wichaphon Phonlao

Rajabhat MahaSarakham University, Thailand

E-mail: 643162090428@rmu.ac.th

Received: January 14, 2023; Revised: February 20, 2023; Accepted: February 23, 2023

บทคัดย่อ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงการสนับสนุนให้ประชาชนและบุคลากรในองค์กรร่วมกันรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดและความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการบริหารงานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง จำนวน 201 คน สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ด้านความรู้ในการพัฒนาท้องถิ่น พบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การสร้างความเจริญของชุมชนเป็นเรื่องของผู้นำชุมชนเท่านั้น ($\bar{X} = 1.20$) รองลงมา คือ การประเมินโครงการต่างๆ เป็นหน้าที่ของทุกคนในชุมชน ($\bar{X} = 1.13$) และเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุดในการสร้างความเจริญให้แก่ชุมชน และชุมชนต้องเขียนโครงการต่างๆ เพื่อขอรับการช่วยเหลือจากรัฐหรือเอกชน ($\bar{X} = 1.04$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวางแผนทางเพื่อพัฒนาชุมชน ต้องมีการระดมความคิดเห็นร่วมกันของประชาชนในท้องถิ่น ความคิดเห็นร่วมกันของทุกฝ่ายมีส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ การร่วมกันเสนอถึงข้อดีและข้อเสียจากหลายๆ ฝ่ายเป็นเรื่อง จำเป็นก่อนมีการตัดสินใจคัดเลือกโครงการพัฒนาท้องถิ่น การสร้างความเจริญให้กับชุมชนเป็นหน้าที่ของภาครัฐและ ประชาชนและความสามัคคีของประชาชนช่วยสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ($\bar{X} = 1.00$) และ 2) ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการคิดพัฒนา ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามประเมินผล และด้านการ

รับประโยชน์ ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีส่วนร่วมในการประสานงานให้โครงการพัฒนาต่างๆ ของ อบต.วังแสง สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมาคือ ร่วมในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสง ได้รับความสะดวกจากการพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสง ด้านสาธารณูปโภค เช่น ด้านไฟฟ้า น้ำประปา ถนน สวนสาธารณะ ฯลฯ ($\bar{X} = 3.37$)

องค์ความรู้ใหม่ : ผลการวิจัยดังกล่าวได้สามารถอธิบายความของกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ว่า ตั้งแต่ความเป็นฝ่ายริเริ่มเสนอนโยบายไปจนกระทั่งการติดตามประเมินผลและการควบคุมดูแลอย่างเข้มข้น รวมทั้งได้ชี้ให้เห็นเงื่อนไขพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าประชาชนจะต้องเข้าร่วมด้วยความสมัครใจมีอิสรภาพที่จะเข้าร่วมหรือไม่ก็ได้ และประชาชนจะต้องมีความเสมอภาคเท่าเทียมกับผู้เข้าร่วมคนอื่น

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม; การพัฒนาชุมชน, องค์การบริหารส่วนตำบล

Abstract

Public participation in administration encourages citizens to participate in the administration of local government organizations. Including encouraging the public and personnel in the organization to jointly understand the concept and importance of participation in management from the beginning to the end of the process. The objective of this research is to study Public participation in local development of Wang Saeng Subdistrict Administrative Organization, Kae Dam District, Maha Sarakham Province. The sample group used in the research was 201 people in the Wang Saeng Subdistrict Administrative Organization area, using multi-stage sampling. The instrument used to collect data was a questionnaire. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results of the research found that: 1. In terms of knowledge in local development, it was found that the items with the highest average scores were the top three items: creating community prosperity is a matter of community leaders only, followed by evaluation. Various projects It is the duty of everyone in the community and government officials are the most important agencies in creating prosperity for the community. and the community must write various projects To request assistance from the government or private sector and 2) information awareness Development thinking Decision making Practical aspect Monitoring and evaluation and benefits The items with the top 3 average scores were: Participating in coordinating the various development projects of Wang Saeng Subdistrict Administrative Organization to be completed successfully, followed by Participating in providing information about Defects in project implementation.

New knowledge: the results of this research can explain the meaning of public participation activities. From taking the initiative to propose policies to actively monitoring, evaluating and supervising. It also pointed out the basic conditions for public participation that people must participate voluntarily and have the freedom to participate or not. and citizens must be equal to other participants.

Keyword : participation; Community Development, Subdistrict Administrative Organization.

บทนำ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ ดังเช่น วิฑิตพงษ์ โกสสันต์ (2558) พบว่า การตราพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีเจตนารมณ์ที่จะกระจายอำนาจการปกครองส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นจะได้มีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงตามความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง และนับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 บทบาทอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชน และความเป็นอิสระในการปกครองตนเองในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะและเป็น

การให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่นเป็นรูปแบบของการปกครองที่เกิดจากการกระจายอำนาจการปกครองส่วนกลางไปยังส่วนท้องถิ่นเพื่อวัตถุประสงค์ในอันที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่างๆในการปกครองท้องถิ่นด้วย งานวิจัยของ สุวรรณิน คณานุกัณฑ์ (2559) พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานภาครัฐด้านการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และยังเป็นหน่วยงานทางการปกครองที่ใช้อำนาจที่ได้รับมาจากหน่วยงานส่วนกลางสูงสุด ดังที่ สมิทธี (Smith, 1985) และได้กล่าวว่า เป็นหน่วยงานท้องถิ่นที่ต้องใช้การตัดสินใจเชิงวิกฤตของการกระจายอำนาจทางการเมืองที่พัฒนาความเข้มแข็งของประชาธิปไตย ความรับผิดชอบทางการเมือง ทักษะทางการเมือง และเกียรติภูมิแห่งชาติ ที่จะนำพาภาครัฐ

ใกล้ชิดกับประชาชน รวมทั้งการจัดบริการที่ดีให้กับประชาชนซึ่งเป็นการส่งเสริมความสามารถในการให้บริการประชาชนเกี่ยวกับสวัสดิการแห่งรัฐ ขณะเดียวกัน ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การกระจายอำนาจจะเป็นการสร้างคามพึงพอใจของประชาชนและลดระยะห่างของประชาชนในภูมิภาคที่รู้สึกดีต่อการให้บริการภาครัฐของส่วนกลางนอกจากนี้ สุวรรณมาลา ได้เสนอแนะในงานวิจัยของเขาวว่า รัฐบาลไทยควรมีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการลงไปสู่หน่วยงานภาคท้องถิ่น (เทศบาล หรือ องค์การบริหารส่วนตำบล) และควรมีการควบคุมและตรวจสอบที่เข้มแข็งจากส่วนกลางเพื่อส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีความสามารถในการบริหารจัดการ รวมทั้งมีผลผลิตที่เหมาะสมกับท้องถิ่น งานวิจัยของ รัฐ กัญภัย และ ธรรมนิศย์ วราภรณ์ (2558) พบว่า ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้วิธีการเลือกแบบโควตา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณคือ ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง จำนวน 399 คนและการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ผู้บริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันและค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย งานวิจัยของ จิตติพงศ์ โกสันต์, อิมรอน มะลูลิม และ วิมล หอมยี่ง (2556) พบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนครนายกโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับสูงมาก 1) ด้านคือการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ร่วมกัน ระดับสูง 2) ด้านคือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการมีส่วนร่วมในการประเมินผลและระดับปานกลาง 1) ด้านคือการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ 2) ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนครนายก ได้แก่ การสร้างการมีส่วนร่วมอย่างมีคุณภาพให้มากขึ้นในทุกด้าน โดยกำหนดให้มีแผนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้ชัดเจนและการให้ข่าวสารแก่ประชาชนในรูปแบบการสื่อสารสองทาง งานวิจัยของ ลัดดาวรรณ นนปะติ และ วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2559) พบว่า 1. เพื่อศึกษา ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและ 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการรับรู้ของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 รายที่มีภูมิลำเนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม แล้วทำการวิเคราะห์ผลโดยค่าสถิติผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามปัจจัยคุณลักษณะ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ อาชีพ ระยะเวลาที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่ รายได้มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในระดับที่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านการศึกษาไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น และการรับรู้ข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้กำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะ และต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการพัฒนา ให้เกิดประโยชน์กับประชาชนมากที่สุดและมีความยั่งยืนมากที่สุด จำเป็นอย่างยิ่งที่องค์การบริหารส่วน ท้องถิ่นต้องสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการท้องถิ่น การที่จะสร้างการมีส่วนร่วมที่ เหมาะต้องทราบก่อนว่า องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ พัฒนามากน้อยเพียงใดและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในระดับใด การร่วมมือของประชาชนจึงเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาท้องถิ่นที่นำมาซึ่งการเสริมสร้าง ความมั่นคง และความเป็อันหนึ่งอันเดียวกันของคนในท้องถิ่น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการแก้ไขปัญหาที่มีความสอดคล้อง และครอบคลุมกับความต้องการของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางการ พัฒนารูปแบบการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริงเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม

การทบทวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2546) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจหรือโครงการที่ส่วนราชการจะดำเนินการ ซึ่งมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนนั้น การทำความเข้าใจถึงผลกระทบและแนวทางแก้ไขที่ส่วนราชการจะดำเนินการและปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคประชาชน โดยให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและรัฐต้องรับฟังจนประชาชนเกิดความพึงพอใจ การจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วม ได้แก่ การจัดประชุม การพูดคุยเป็นกลุ่ม การชี้แจงของส่วนราชการ ตลอดจนการจัดทำประชาพิจารณ์

กล่าวโดยสรุป การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของประชาชนซึ่งเกิดขึ้นจากความต้องการหรือความพอใจที่จะดำเนินกิจกรรมร่วมกันและได้เข้าไปมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การมีส่วนร่วมกันค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา การคิดและเสนอแนวทางดำเนินงาน การรับผลประโยชน์ และการติดตามหรือประเมินผล

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนา ทั้งในระดับองค์กร ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งถือได้ว่าเป็นองค์กรปกครองที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้มากที่สุด เนื่องจากเป็นองค์กรปกครองที่ได้รับการกระจายอำนาจจากรัฐบาลกลางให้ประชาชนมีอำนาจในการปกครองตนเอง ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปรียบเสมือนรัฐบาลของท้องถิ่น มีอำนาจในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นที่มีความเป็นอิสระ และสามารถตอบสนองต่อความ

ต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้มากที่สุด และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลให้การดำเนินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผ่านกระบวนการนโยบายสาธารณะที่สำคัญ 3 ส่วนหลัก คือ 1) การมีส่วนร่วมในการผลักดันนโยบาย 2) การติดตามและประเมินผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ และ 3) การสะท้อนกลับถึงค่านิยมต่อของประชาชน นโยบาย เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงนโยบายให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

หลักการสากลของธรรมาภิบาลองค์การสหประชาชาติ กำหนดหลักการทั่วไปของธรรมาภิบาล ไว้ 8 หลักการ ดังนี้ (Commonwealth Secretariat, 2000)

1. การมีส่วนร่วมเป็นการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์กรหรือประชาชนทั้งชายหญิงที่สามารถทำได้โดยอิสระไม่มีการบังคับสมาชิกเต็มใจให้ความร่วมมือด้วยตนเอง

2. การปฏิบัติตามกฎบนความถูกต้องตามกรอบของกฎหมายไม่เลือกปฏิบัติไม่ลำเอียงมีการปฏิบัติอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมกับประชาชนโดยเท่าเทียมกันทุกคนในสังคมอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมายเดียวกัน

3. ความโปร่งใสเป็นการตรวจสอบความถูกต้องมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมาสิ่งนี้ช่วยแก้ปัญหาการทุจริตและคอร์รัปชันได้

4. ความรับผิดชอบเป็นการพยายามให้คนทุกฝ่ายทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุดในการทำงานกล้าที่จะตัดสินใจและรับผิดชอบต่อผลการตัดสินใจนั้นๆ

5. ความสอดคล้องเป็นการกำหนดและสรุปความต้องการของคนในสังคมซึ่งมีความแตกต่างอย่างมากโดยพยายามหาจุดสนใจร่วมกันและความต้องการที่สอดคล้องต่อกันของสังคมมาเป็น ข้อปฏิบัติเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในสังคมการจะพัฒนาสังคมได้ต้องทราบความต้องการที่สอดคล้องต่อกันของสังคม

6. ความเสมอภาคเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนพึงได้รับจากรัฐบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งการบริการด้านสวัสดิการตลอดจนสาธารณูปโภคด้านอื่นๆ

7. หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นวิธีการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่โดยการผลิตและจำหน่ายเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่มีค้ำค่ากับเงินที่ลงทุนหรือ การใช้ทรัพยากรให้ได้ประโยชน์สูงสุดต่อมวลมนุษยชาติโดยมีการพัฒนากระบวนการเพิ่มผลผลิตอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

8. การมีเหตุผลเป็นความต้องการในทุกสังคมประชาชนทุกคนต้องตัดสินใจและความรับผิดชอบต่อภาระกระทำของตนเองด้วยเหตุด้วยผลที่สมเหตุสมผลจากหลักธรรมาภิบาลขององค์การสหประชาชาติจะพบว่าหลักการมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลให้เกิดหลักข้ออื่นๆ ตามมา ยกตัวอย่างเช่น หากต้องการให้องค์กรปกครองหรือข้าราชการปฏิบัติตามกฎถูกต้องตามกรอบของกฎหมาย ไม่เลือกปฏิบัติไม่ลำเอียงมีการปฏิบัติอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมกับประชาชนโดยเท่าเทียมกันมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบความถูกต้องและมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมาประชาชนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบอย่างจริงจัง จึงจะสามารถป้องกันและแก้ปัญหาการทุจริตและคอร์รัปชันได้นอกจากนี้การมีส่วนร่วมนอกจากจะทำให้องค์กรปกครองดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องต่อกันกับความต้องการของสังคม ยัง

ส่งผลทำให้ผู้ประกอบการหรือข้าราชการมีความรับผิดชอบ บนหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผลและความคุ้มค่าของงบประมาณ และจะทำให้ประชาชนทุกคนที่ตัดสินใจไปแล้วมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ด้วยเหตุด้วยผลที่สมเหตุสมผลซึ่งล้วนแต่เป็นเหตุและผลจากการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ศึกษาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งศึกษาระหว่างเดือน มิถุนายน-กันยายน 2566 ผู้วิจัยออกแบบระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 8,175 คน (จำนวนประชาชนทั้งหมด)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 201 คน (เฉพาะจำนวนที่ถูกเลือกมาให้ตอบแบบสอบถาม) ได้มาโดยการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane (1973) อ้างถึงใน สำเร็จ จันทรสุวรรณ (2547) และวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ตามจำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

2. เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปด้านลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานอื่นๆ ในชุมชน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกลง จังหวัดมหาสารคาม คำตอบเป็นลักษณะมาตราแบบประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบางครั้งและไม่ปฏิบัติ โดยได้ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และพัฒนาแบบสอบถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ราย ตรวจสอบความเที่ยงตรง ความถูกต้อง การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับนิยามศัพท์เฉพาะ และตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ศึกษา (Index of Item Objective Congruence : IOC) คำนวณข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 ไว้ดำเนินการต่อไป

นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนที่ไม่ถูกเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำผลที่ได้มาหาคุณภาพของแบบสอบถาม การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.88

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นคำตอบ ลักษณะปลายเปิด ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณทำการวิเคราะห์โดยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอเชิงพรรณนาความ

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 201 คน พบว่าโดยเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.3 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 44.8 ไม่ระบุเพศ คิดเป็นร้อยละ 9.0 ช่วงอายุประมาณ ต่ำกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.4 อายุ 19-23 ปี 109 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 อายุ 24-28 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.9 อายุ 30 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.5 ประกอบอาชีพโดยส่วนมากเป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 81.1 บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม คิดเป็นร้อยละ 13.9 ชาวบ้านในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 5.0 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 36.8 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.7 สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.5 รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44.3 มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.4 รายได้ 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.9 รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.4

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	201	100
ชาย	93	44.3
หญิง	90	44.8
ไม่ระบุ	18	9.0
2. อายุ	201	100
ต่ำกว่า 18 ปี	53	26.4
19-23 ปี	109	54.2

ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
24-28 ปี	24	11.9
30 ปีขึ้นไป	15	7.5
3.อาชีพ	201	100
นักเรียน/นักศึกษา	163	81.1
บุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	28	13.9
ชาวบ้านในพื้นที่	10	5.0
4.ระดับการศึกษา	201	100
ต่ำกว่าปริญญาตรี	74	36.8
ปริญญาตรี	120	59.7
สูงกว่าปริญญาตรี	7	3.5
5. รายได้ต่อเดือน	201	100
ต่ำกว่า 10,000 บาท	89	44.3
10,001 – 15,000 บาท	57	28.4
15,001 – 20,000 บาท	32	15.9
20,001 บาทขึ้นไป	23	11.4

ตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดมหาสารคาม

1. ด้านความรู้ในการพัฒนาท้องถิ่น พบว่า ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การสร้างความเจริญของชุมชนเป็นเรื่องของผู้นำชุมชนเท่านั้น ($\bar{X} = 1.20$) รองลงมา คือ การประเมินโครงการต่างๆ เป็นหน้าที่ของทุกคนในชุมชน ($\bar{X} = 1.13$) และเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุดในการสร้างความเจริญให้แก่ชุมชน และชุมชนต้องเขียนโครงการต่างๆ เพื่อขอรับการช่วยเหลือจากรัฐหรือเอกชน ($\bar{X} = 1.04$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวางแผนทางเพื่อพัฒนาชุมชน ต้องมีการระดมความคิดเห็นร่วมกันของประชาชนในท้องถิ่น ความคิดเห็นร่วมกันของทุกฝ่ายมีส่วนสำคัญในการพัฒนา ชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ การร่วมกันเสนอถึงข้อดีและข้อเสียจากหลายๆ ฝ่ายเป็นเรื่อง จำเป็นก่อนมีการตัดสินใจคัดเลือกโครงการพัฒนาท้องถิ่น การสร้างความเจริญให้กับชุมชนเป็นหน้าที่ของภาครัฐและ ประชาชน และความสามัคคีของประชาชนช่วยสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ($\bar{X} = 1.00$)

2. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการคิดพัฒนา ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตาม ประเมินผล และด้านการรับประโยชน์ ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ มีส่วนร่วมในการประสานงานให้โครงการพัฒนาต่างๆ ของ อบต.วังแสง สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมาคือ ร่วมในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสง ได้รับความสะดวกจากการพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสง ด้านสาธารณูปโภค เช่น ด้านไฟฟ้า น้ำประปา ถนนสวนสาธารณะ ฯลฯ ($\bar{X} = 3.37$) ส่วนข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการเสนอโครงการหรือกิจกรรมที่จะพัฒนาท้องถิ่นของอบต.วังแสง กับการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของอบต.วังแสง ($\bar{X} = 3.28$)

ตารางที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น			
1.1 การพัฒนาท้องถิ่น คือ การทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญขึ้น	1.01	0.122	สูงมาก
1.2 การพัฒนาท้องถิ่นที่ถูกต้อง คือ การส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักคิดและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	1.01	0.100	สูงมาก
1.3 การวางแผนทางเพื่อพัฒนาชุมชน ต้องมีการระดมความคิดเห็นร่วมกันของประชาชนในท้องถิ่น	1.00	0.071	สูงมาก
1.4 ความคิดเห็นร่วมกันของทุกฝ่ายมีส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	1.00	0.071	สูงมาก
1.5 การร่วมกันเสนอถึงข้อดีและข้อเสียจากหลายๆ ฝ่ายเป็นเรื่องจำเป็นก่อนมีการตัดสินใจคัดเลือกโครงการพัฒนาท้องถิ่น	1.00	0.071	สูงมาก
1.6 การประเมินโครงการต่างๆ เป็นหน้าที่ของทุกคนในชุมชน	1.13	0.342	สูง
1.7 แผนพัฒนาที่ดีต้องผ่านขั้นตอนการตัดสินใจร่วมกันของประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐ	1.01	0.12	สูงมาก
1.8 การสร้างความเจริญของชุมชนเป็นเรื่องของผู้นำชุมชนเท่านั้น	1.20	0.40	สูง
1.9 การสร้างความเจริญให้กับชุมชนเป็นหน้าที่ของภาครัฐและประชาชน	1.00	0.00	สูงมาก
1.10 ความสามัคคีของประชาชนช่วยสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	1.00	0.00	สูงมาก

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.11 ชุมชนจะเข้มแข็งได้นั้นต้องมีการพัฒนาคนและวัตถุควบคู่กัน	1.01	0.12	สูงมาก
1.12 ความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับประชาชนทำให้ชุมชนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	1.01	0.10	สูงมาก
1.13 การที่ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญอย่างยั่งยืน	1.03	0.12	สูงมาก
1.14 เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุดในการสร้างความเจริญให้แก่ชุมชน	1.04	0.18	สูงมาก
1.15 ชุมชนต้องเขียนโครงการต่างๆ เพื่อขอรับการช่วยเหลือจากรัฐหรือเอกชน	1.04	0.19	สูงมาก
2. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ด้านการคิดพัฒนา ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตาม ประเมินผล และด้านการรับประโยชน์			
2.1 ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสงจากการฟังเสียงตามสาย/หอกระจายข่าวของอบต.วังแสง	3.31	0.79	สูงมาก
2.2 ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสงจากการรับแจกเอกสาร สิ่งตีพิมพ์หรือป้ายประกาศ	3.36	0.77	สูงมาก
2.3 ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสงจากเพื่อนบ้าน/ญาติพี่น้อง/เพื่อนร่วมงาน	3.31	0.81	สูงมาก
2.4 มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของอบต.วังแสง	3.31	0.81	สูงมาก
2.5 การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการเสนอโครงการหรือกิจกรรมที่จะพัฒนาท้องถิ่นของอบต.วังแสง	3.28	0.77	สูงมาก
2.6 การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของอบต.วังแสง	3.28	0.79	สูงมาก
2.7 มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	3.35	0.81	สูงมาก
2.8 มีส่วนร่วมในการตัดสินใจอนุมัติโครงการ/กิจกรรมต่างๆของ อบต.วังแสง เช่น งานกีฬา งานประเพณี ฯลฯ	3.32	0.76	สูงมาก

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2.9 มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสง ได้อย่างอิสระ	3.31	0.75	สูงมาก
2.10 มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และร่วมกิจกรรมในการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบต.วังแสง	3.34	0.76	สูงมาก
2.11 มีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นด้านแรงงาน เช่น การปรับปรุงถนน สะพาน แหล่งน้ำ	3.36	0.76	สูงมาก
2.12 มีส่วนร่วมในการประสานงานให้โครงการพัฒนาต่างๆ ของ อบต.วังแสง สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี	3.38	0.77	สูงมาก
2.13 มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานตามโครงการ/ กิจกรรมต่างๆ ในการพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสง จาก งบประมาณรายจ่ายประจำปี	3.34	0.78	สูงมาก
2.14 ร่วมในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการดำเนิน โครงการ/กิจกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสง	3.37	0.78	สูงมาก
2.15 มีส่วนร่วมในการตรวจสอบขั้นตอน	3.32	0.79	สูงมาก
2.16 ได้ประโยชน์จากการให้บริการด้านต่างๆ เช่น การมีศูนย์พัฒนา เด็กเล็กอินเทอร์เน็ตตำบล โรงเรียน ฯลฯ	3.36	0.775	สูงมาก
2.17 ได้รับความสะดวกจากการพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสง ด้านสาธารณูปโภค เช่น ด้านไฟฟ้า น้ำประปา ถนน สวนสาธารณะ ฯลฯ	3.37	0.783	สูงมาก
2.18 ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาท้องถิ่นอบต.วังแสง ในด้านการ มีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น	3.33	0.789	สูงมาก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดมหาสารคาม

1. สร้างเอกลักษณ์อัตลักษณ์สินค้าและบริการของชุมชน (Identity Creation) การออกแบบลักษณะเฉพาะให้แบรนด์หรือองค์กร ลักษณะสำคัญของ Identity คือ การสร้างสัญลักษณ์(symbol) หมายถึงอะไรก็ตามที่สร้างสัมผัสแรกผ่านการมองเห็น ดังนั้นการสร้างอัตลักษณ์จึงมักอยู่ในรูปของ ชื่อแบรนด์ โลโก้ สี สโลแกน ฯลฯ

2. สร้างพลังเสริมทวี (Synergization) ทักษะอย่างหนึ่งที่สำคัญของนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จจำเป็นต้องมีและจำเป็นต้องใช้ให้คล่องก็คือ การ Leverage โดยหมายถึงการใช้พลังทวีคูณ หากแปลตรงตัวจะแปลว่าการจัด โดยให้เรา นึกถึงคานงัดที่เราออกแรงเพียงนิดเดียวบวกกับคานงัด ก็จะทำให้ เราสามารถยกสิ่งที่หนักกว่าเราได้ หรือในทางธุรกิจจะได้ยินคำว่า “ทำน้อยให้ได้มาก” อยู่บ่อย ๆ

3. สร้างประโยชน์จากทรัพยากร (Utilization) คือการที่เรานำสิ่งของที่เป็นจุดเด่นในชุมชนมาพัฒนาเป็นสินค้าแปรรูปและนำมาเป็นสินค้าเพื่อจัดจำหน่าย

4. สร้างความสามารถพึ่งพาตนเอง (Self-Reliance)

4.1 ด้านจิตใจ ทำตนให้เป็นที่พึ่งของตนเอง มีจิตใจที่เข้มแข็ง มีจิตสำนึกที่ดี สร้างสรรค์ให้ตนเองและชาติโดยรวม มีจิตใจเอื้ออาทร ประณีประนอม ซื่อสัตย์สุจริตเห็นประโยชน์ส่วนร่วมเป็นที่ตั้ง

4.2 ด้านสังคม แต่ละชุมชนต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายชุมชนที่แข็งแกร่งเป็นอิสระ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดมหาสารคาม จะนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

ด้านความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้การพัฒนาท้องถิ่นการทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญขึ้น การพัฒนาท้องถิ่นที่ถูกต้องการส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักคิดและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง การวางแผนทางเพื่อพัฒนาชุมชนต้องมีการระดมความคิดเห็นร่วมกันของประชาชนในท้องถิ่นความคิดเห็นร่วมกันของทุกฝ่ายมีส่วนร่วมสำคัญในการพัฒนา ชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ การร่วมกันเสนอถึงข้อดีและข้อเสียจากหลายๆ ฝ่ายเป็นเรื่อง จำเป็นก่อนมีการตัดสินใจคัดเลือกโครงการพัฒนาท้องถิ่นการประเมินโครงการต่างๆ เป็นหน้าที่ของทุกคนในชุมชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอบึงแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ประกอบด้วย ด้านการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร ด้านการคิดพัฒนา ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามประเมินผล และด้าน การรับประโยชน์ ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ

ดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสงจากการฟังเสียงตามสาย/หอกระจายข่าวของอบต.วังแสง ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสงจากการรับแจกเอกสาร สิ่งพิมพ์หรือป้ายประกาศ ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสงจากเพื่อนบ้าน/ญาติพี่น้อง/เพื่อนร่วมงาน ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของอบต.วังแสง ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการเสนอโครงการหรือกิจกรรมที่จะพัฒนาท้องถิ่นของอบต.วังแสง มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสงอย่างอิสระมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และร่วมกิจกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังแสงประชาชนส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นด้านแรงงาน เช่น การปรับปรุงถนน สะพาน แหล่งน้ำทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก 1. เจ้าหน้าที่ภาครัฐและประชาชนขาดการรับรู้เกี่ยวกับแนวคิด และความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน 2. โครงสร้างกฎหมายและกระบวนการนโยบายยังไม่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมอย่างเพียงพอ 3. การขาดแคลนผู้มีทักษะในการใช้เครื่องมือสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน 4. ปัญหาเรื่องวัฒนธรรมการเมืองและความพร้อมของประชาชน 5. ปัญหาด้านความพร้อมของภาครัฐ 6. การไม่มีตัวชี้วัดที่ชัดเจน ที่จะบอกให้ทราบว่าประชาชนมีส่วนร่วมแล้วหรือยัง หรือหน่วยงานของรัฐเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากน้อยเพียงใด ทำให้ผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถทำงานให้ดีขึ้นได้เพราะไม่มีมาตรฐานในการทำงานที่ชัดเจน สอดคล้องกับ (ผลงานวิจัย/แนวคิด/ทฤษฎี) ของ จิตติพงศ์ โกสันต์ (พ.ศ. 2558) วารสารวิจัยและพัฒนา วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครนายก (381-384)มีเจตนาธรรมที่จะกระจายอำนาจการปกครองส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นมากขึ้นเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นจะได้มีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงตามความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง และนับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 สอดคล้องกับ(ผลงานวิจัย/แนวคิด/ทฤษฎี) ของ สุวรรณี คณานุกัณณ์. องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานภาครัฐด้านการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดและยังเป็นหน่วยงานทางการปกครองที่ใช้อำนาจที่ได้รับมาจากหน่วยงานส่วนกลางสูงสุด สอดคล้องกับ(ผลงานวิจัย/แนวคิด/ทฤษฎี) ของ รัฐ กัญภัย และ ธรรมนิตย์ วราภรณ์ ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันและค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย

องค์ความรู้ใหม่

ของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังแสง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยดังกล่าวได้สามารถอธิบายความของกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนได้ว่า ตั้งแต่ความเป็นฝ่ายริเริ่มเสนอนโยบายไปจนกระทั่งการติดตามประเมินผลและการควบคุมดูแลอย่างเข้มข้น รวมทั้งได้ชี้ให้เห็นเงื่อนไขพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าประชาชนจะต้องเข้าร่วมด้วยความสมัครใจมีอิสรภาพที่จะเข้าร่วมหรือไม่ก็ได้ และประชาชนจะต้องมีความเสมอภาคเท่าเทียมกับผู้เข้าร่วมคนอื่น

ข้อเสนอแนะ

ใช้เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางสำหรับนโยบายขจัดความยากจนของรัฐบาลโดยให้มีโครงการที่เน้นการพัฒนาขีดความสามารถของคนจนในการพึ่งตนเองทั้งในกิจกรรมการผลิต การสร้างวินัยในการใช้จ่าย และการจัดการป้องกันความเสี่ยงต่างๆ อย่างรอบคอบจัดสรรที่ดินให้แก่คนจนที่ไม่มีที่ทำกินหรือที่ทำกินไม่มีคุณภาพ โดยเวนคืนจากที่ดินในครอบครองของหน่วยงานที่ไม่มีการใช้ประโยชน์ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก และแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถดำเนินการได้สร้างหลักประกันว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนาท้องถิ่นส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และกรณีตัวอย่างจากชุมชนและเครือข่ายต่างๆ ที่ประสบผลสำเร็จ

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้

1. ด้านปัญหาและอุปสรรคจากความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ตามมาตรการ คือ ประชาชนบางส่วนให้ความร่วมมือได้ไม่ดีเท่าที่ควร มีการปกปิดข้อมูลผู้อยู่ในกลุ่มเสี่ยง ดังนั้นประชาชนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตามมาตรการที่ออกมา ต้องแก้ไขด้วยการเอากฎหมายมาอธิบายถึงโทษของกฎหมายเพื่อให้เขาเข้าใจ
2. ด้านความสอดคล้องกับการแก้ปัญหาตามมาตรการ คือ มาตรการจากส่วนกลางไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานกับบริบทของพื้นที่ตามสถานการณ์ และส่งผลกระทบต่อธุรกิจและประชาชนที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการ ของรัฐบาล ดังคำสัมภาษณ์ที่ว่า “มาตรการด้านการช่วยเหลือ พื้นฟู และยังไม่ชัดเจน ส่งผลกระทบต่อสวัสดิการการช่วยเหลือ”
3. ด้านการปรับตัวของหน่วยงานตามมาตรการ คือ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และ ประชาชน ต้องปฏิบัติตามมาตรการด้านการควบคุม ป้องกัน ฝ้าระวัง และการรักษาพยาบาล
4. ด้านการประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนได้รับทราบและปฏิบัติตามมาตรการ คือ มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้จากหน่วยงานภาครัฐผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือให้ปฏิบัติตามมาตรการ

5. ด้านการปรับปรุง แกไขการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง วางแผน และให้สอดคล้องกับการวิจัยครั้งต่อไปการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาส และภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอกได้แก่โอกาส (Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

เอกสารอ้างอิง

- ฐิติพงศ์ โกสันต์. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครนายก. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 10 (2), 381-384.
- สุวรรณฉิน คณานวัณณ์. (2559). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบะละและตำบลกาบังอำเภอกาบัง จังหวัดยะลา. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 11 (1), 269-279.
- รัฐ กันภัย และ ธรรมนิตย์ วราภรณ์. (2558). การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันตกตอนกลาง. *Veridian E-Journal, Silpakorn UniversityISSN ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ*. 8 (1), 1906 –3431.
- ฐิติพงศ์ โกสันต์, อิมรอน มะลูลิม และ วิมล หอมยิ่ง. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนครนายก. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 7 (2), 44-54.

- ลัดดาวรรณ นนปะติ และ วิมลภ รัษฎ์รัตนนท์. (2559). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลวัดละมุด อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม. *วารสารการบริหารปกครอง (Governance Journal)*. 5 (2), 290-305.
- Smith, B.C. (1985). *Decentralization: The Territorial Dimension of the State*. Allen and Unwin, London.

ภาคผนวก

Appendix

คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ Advice for Article Writers

1. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

1.1 บทความพิเศษ (Special Article) บทความทางวิชาการพิเศษ ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการอย่าง ชุ่มชื้น และผ่านการอ่านและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักวิชาการในวงการวิชาการ/วิชาชีพ

1.2 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.3 บทความทางวิชาการ (Academic Articles) ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการมีความโดดเด่นเพื่อนำเสนอองค์ความรู้ใหม่สู่สังคม

1. Types of Article Publication in the Journal

1.1 Special Article: This focuses the scholars as a target group on providing rich academic knowledge which is peered and approval by subject-matter experts.

1.2 Research Article: This is detailed studies reporting new work and is classified as primary literature, and it has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.

1.3 Academic Article: This presents dominant academic knowledge provided new body of knowledge in the society.

2. การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ใน Journal of Sustainable Social Development ให้ผู้เขียนทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลด Template บทความวิจัย หรือ Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ ซึ่งเป็นตัวอย่างของการเขียนบทความวารสาร เพื่อจัดเนื้อหาบทความของผู้เขียนลงใน Template โดยสามารถดาวน์โหลดได้ดังนี้

2.1.1 Template บทความวิจัย (.docx)

2.1.2 Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ (.docx)

2.2 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลดหนังสือรับรองก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Sustainable Social Development โดยสามารถดาวน์โหลดได้ที่ (.pdf) และให้กรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน พร้อมทั้งบทความที่เขียนส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสารเพื่อตรวจสอบเบื้องต้น

2.3 รอเจ้าหน้าที่ติดต่อกลับตามเอกสารที่แนบของผู้เขียนบทความที่ส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสาร เจ้าหน้าที่ส่งแบบ Google Form ให้ผู้เขียนดำเนินการตามแบบฟอร์มดังกล่าว

2.4 เจ้าหน้าที่แจ้งให้เข้าในระบบสมัครสมาชิกออนไลน์ของวารสารและ/หรือ (กรณีผู้สมัครแล้วต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ 2.1 และ 2.2 เช่นเดียวกัน) ถึงให้เข้าระบบได้ตามลิงค์นี้ https://sso.tci-thaijo.org/auth/realms/thaijo/protocol/openid-connect/auth?client_id=thaijo&response_type=code&scope=openid&redirect_uri=https://so16.tci-thaijo.org/index.php/J_SSD/openid/doAuthentication?provider=custom (สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ระบบ Thaijo) https://docs.google.com/document/d/1ehMHBWPrsJCaqaDhBnNQfRIHuw-_u98_hGHVMPGH01I/edit?pli=1

เมื่อส่งบทความเข้าระบบแล้ว เจ้าหน้าที่จะดำเนินการตรวจสอบและดำเนินการตามขั้นตอนในการจัดทำบทความให้ผู้เขียนบทความทราบตามลำดับต่อไป

2.Submission

The author shall produce the manuscript format in accordance with the guideline to authors stated in Journal of Sustainable Social Development as follows:

2.1 The author can download each template of types of the articles to arrange the content of the author's article into a Template by the following steps:

2.1.1 Template of research article (.docx)

2.1.2 Template of academic article and special article (.docx)

2.2 The author must download the certificate of the journal by (.pdf) and complete the details with the piece of writing in LINE on the webpage for initial verification.

2.3 The committee will contact back as attached documents of the author sending via LINE on the webpage and the author will receive the Google Form to complete.

2.4 The committee will dispatch the registration system to the author. In case that the author has already registered to the journal system, the author can follow step 2.1 and 2.2. The process can be reached through the link here: https://sso.tci-thaijo.org/auth/realms/thaijo/protocol/openid-connect/auth?client_id=thaijo&response_type=code&scope=openid&redirect_uri=https://so16.tci-thaijo.org/index.php/J_SSD/openid/doAuthentication?provider=custom (For more information, the author can access to Thaijo). https://docs.google.com/document/d/1ehMHBWPrsJCaqaDhBnNQfRIHuw-_u98_hGHVMPGH01I/edit?pli=1 Once the article is submitted to the journal system, the committee will proceed the verification method and inform the author of the article.

3. การตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้เขียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

3. Article Verification and Proofreading

The author has to realize on the importance of article guideline of the journal and its correctness with proofreading before submitting to the editorial. So doing will shorten the process of article submission and the editorial team reserves the right to rejection if article correctness is adverse based on the journal regulations.

4. รูปแบบการจัดเตรียมบทความ

4.1 สำหรับภาษาไทย บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ดีด โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกั้นหลังตรง ส่วนบทความภาษาอังกฤษให้ใช้แบบอักษร Times New Roman ขนาดอักษร 12 ในการจัดให้มีระยะห่างระหว่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดเอ 4 (A4) ระยะขอบกระดาษบน 1.5 นิ้ว, ล่าง 1 นิ้ว, ซ้าย/ขวา 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขหน้ากำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความไม่ควรยาวเกิน 20 หน้ากระดาษพิมพ์สี่ โดย นับรวมภาพประกอบและตาราง

4.2 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

4.3 ชื่อผู้เขียน ตำแหน่งทางวิชาการ สาขา คณะ สังกัด/หน่วยงานของผู้ร่วมหรือที่ปรึกษาทุกคน โดยเรียงจากผู้เขียนบทความ 1 ผู้ร่วม 2,3,4 ตำแหน่งได้ชื่อเรื่อง เยื้องชิดฝั่งขวาของหน้ากระดาษ มี E – mail ที่ติดต่อในการส่งบทความได้

4.4 มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 500 คำต่อบทคัดย่อ

4.5 กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 3-5 คำ

4.6 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษรและหัวข้อย่อยขนาดเดียวกันต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ควรเว้น ระยะพิมพ์ 0.5 ช่วงบรรทัด

4.7 การใช้ตัวเลข คำย่อ และวงเล็บ ใช้เป็นตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Network Organization) เป็นต้น

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction) ระบุความสำคัญของปัญหาการวิจัย
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)
- 4) ทบทวนวรรณกรรม (Literature Review)
- 5) กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)
- 6) ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่ม ตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 7) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 8) อภิปรายผล/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยง ของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อๆ แต่ ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 9) องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย (New knowledge from research) อธิบายองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัยที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้
- 10) ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป
- 11) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ในเชิงบรรณเท่านั้น เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทความพิเศษ บทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ บทความวิจารณ์หนังสือ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับและมีกรอบแนวคิดผลสัมฤทธิ์ของบทความ
- 4) องค์ความรู้ใหม่ (New Knowledge)
- 5) บทสรุป (Conclusion)
- 6) เอกสารอ้างอิง (References)

4. Article Format Preparation

4.1 The TH Sarabun PSK font type at the size of 16 pt. is to be used throughout for Thai version and the Times New Roman font type at the size of 12 pt. employing a double-spaced for English version. The text is on A4 size standard and leaving 1.5-inch top margin, 1-inch bottom margin, and 1-inch left-right margins. Page numbers should consecutively be used throughout at the top right side of the paper. The manuscript is maximum of 20 pages including figures and tables.

4.2 Title needs in both Thai and English typed at the center.

4.3 The author details, such as academic position, major, faculty, affiliate of every co-author or supervisor, are consecutive; begin with the main author and follow by other co-authors under the title; at the center.; and end with the email.

4.4 Abstract is required in both Thai and English and should not exceed no longer than 500 words.

4.5 Keywords are required approximately 3-5 keywords.

4.6 Order of heading, the biggest heading is organized at a left-align margin; subheadings are listed in a 3-5-letter spaced after the heading and other subheadings are listed consecutively at the same point. Other headings should be typed in a 0.5-line space.

4.7 Use of numbers, abbreviations, and parentheses has to be typed in Arabic numerals; used universally (the full form is identified at first); and started with a capital letter of each word, respectively.

Research article should be organized to include the following:

- 1) Abstract
- 2) Introduction; identifying the significance of research problem
- 3) Research Objectives
- 4) Literature Review
- 5) Conceptual Framework
- 6) Research Methodology; identifying research plan of obtaining samples and sample size, instruments used, data collection, and data analysis
- 7) Results: providing based on research objectives respectively in table or chart format
- 8) Discussion; providing as the essay to identify the relationship of results, conceptual framework, and previous studies; should not be explained in item, but indicated the connection of all variables
- 9) New knowledge from research. Explain new knowledge gained from research that can be developed further.
- 10) Suggestion; stating the important conclusion, implication, and future research
- 11) References; requiring as in the footnotes in both Thai and English.

Special Article, Academic Article, should be organized to include the following:

- 1) Abstract
- 2) Introduction
- 3) Content; presenting important points consecutively with conceptual framework result of the paper
- 4) New Knowledge
- 5) Conclusion
- 6) References

5. เอกสารอ้างอิง (References)

ให้ใช้รูปแบบ APA (6th Edition) เป็นมาตรฐาน โดยสามารถตัวอย่างวิธีการเขียน เอกสารอ้างอิง ที่ถูกต้องเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ของ APA <http://www.apastyle.org>

5.1 การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้นใช้ระบบ APA ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้ วงเล็บ เปิด-ปิด และระบุชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียน ปี พ.ศ. และเลขหน้า ของเอกสารที่นำมาอ้างอิงกำกับท้ายเนื้อความที่ได้ อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และผู้เขียนบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด การอ้างอิงเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

1. หากชื่อผู้แต่งอยู่หน้าข้อความที่อ้างถึงให้ใช้ชื่อผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น ถาวร ประติตใจ (2545) หรือ Robbins, Stephen P., (1998)
2. หากชื่อผู้แต่งอยู่ท้ายข้อความที่อ้างถึง ให้ใช้ (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น
 - 1) กรณีผู้แต่ง 1 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อผู้เขียน, ปีที่พิมพ์) เช่น (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2548) หรือ (Oakland, J, 2000)
 - 2) กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อที่ 1 และชื่อที่ 2, ปีที่พิมพ์) เช่น (ปฏิมากร ทองเพชร และ แสงทอง งามดี, 2560) หรือ (Chandler,Ralph C. and Plano Jack C, 1982 : 3)
 - 3) กรณีผู้แต่งมากกว่า 3 คนขึ้นไป ครั้งแรกให้เขียนชื่อผู้เขียนทั้งหมด และครั้งต่อไปให้เขียนเป็น คณะ เช่น (ชื่อผู้เขียนคนที่ 1 และคณะ, ปีที่พิมพ์) เช่น (สมศักดิ์ ประสิทธิ์ชัย และคณะ, 2561) หรือ (Argyris et al.,1972)
 - 4) การอ้างอิงท้ายบทความ ให้ใช้รูปแบบ APA เวอร์ชัน 6 ดังตัวอย่างนี้ (<http://www.apastyle.org>)

1) หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์. เช่น

1.1) ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2543). 2475 การปฏิวัติสยาม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

1.2) Simon, Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2) บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้าที่ ปรากฏบทความในวารสาร. เช่น

2.1) ฉลอง พัฒนา. (2556). การสร้างฐานความรู้ในการบริหารจัดการชุมชน. *วารสารปกครองท้องถิ่น*, 1(1), 52-67.

2.2) Jurkovich, R (1974). A Core Typology of Organization Environments. *Administrative Science Quarterly*, 19 (2), 380-394.

3) วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย

ชื่อผู้วิจัย. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ระดับของงาน. หน่วยงานที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย

3.1) สมพร เกษตรศิริ (2550). *การบริหารจัดการองค์กรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

3.2) Jaffee, D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to Propel Thai Economy*. Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4) แหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ วัน เดือน ปี. แหล่งที่มา : Url

เช่น

พีรพล หาญพิชัยยุทธ. (2553). การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน 2555. แหล่งที่มา <http://www.buddhismth.com/index.hp?y>.

BBC New. (2016). *Etnical Alzheimers or Social Advocates solution*. *Online*. Retrieved May 3, 2017. from : <http://www.bbc.com/2016/WORLD>

5) รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม. วัน เดือน ปี. สถานที่จัด. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น สมาน นิตดาทอง. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้แห่งศาสตร์ทางการจัดการ. *เอกสารประกอบการประชุมการประสานงานชุมชน*. 25 พฤศจิกายน 2550. โรงแรมธานีมิตร. กรุงเทพมหานคร: พิสูจน์การพิมพ์.

Natthabhan, S. (2000). The Beauty of Women in Theravada Philosophy. *Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation*. 18 July 2000. Lincoln. USA: University of Nebraska Press.

6) พจนานุกรม

ชื่อหนังสือ. (ปีที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2525). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน.

Shoter Oxford English dictionary. (2002). New York: Oxford University Press.

5. In-text Citation

In-text citation system, APA style, is used in this manuscript systemized by authors last name(s), year of publication, and page numbers of the paper at before or after of the cited text as follows:

1. As the name author–date system implies, the in-text citation includes the author and date with the author names in running text and year of publication in parentheses. For instance: Research by **Chester L, (1938)** supported...

2. As the name author–date system implies, the in-text citation includes the author and year of publication inside parentheses. For instance:

2.1 In case the author has only one cited author, it must be **(Borel, 2016)**.

2.2 In case the author has two cited authors, it must be used an ampersand (&) between names for a work with two authors: **(Grazer and Fishman, 2015)**.

2.3 In case the author has 3 or more cited authors, it must be used an ampersand (&) before the last author: **(Argyris et al., 1972)**.

Reference Writing

At the end of the pieces of the article, you, as the author, need a list of materials that you have used or referred to followed by APA style as follows:

1. Book

Author(s). (Year of publication). *Title*. (Edition). Place of Publication: Press' Name.
Simon, Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2. Journal Article

Author(s). (Year of publication). *Title*. *Name of the Journal*, Year (Volume), Article Page (p.) Number (first page-last page).

Jurkovich, R (1974). A Core Typology of Organization Environments. *Administrative Science Quarterly*, 19 (2), 380-394.

3. Dissertation/Thesis/Thematic Paper/Research Report

Author(s). (Year of publication). *Title*. Level of the Writing Piece. Affiliate: University name.

Jaffee, D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to Propel Thai Economy*. Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4. Website

Author(s). (Year of publication). *Title*. *Online*. accessed Year Month Date. Available from: URL.

BBC New. (2016). Ethical Alzheimers or Social Advocates solution. *Online*. Retrieved May 3, 2017. from : <http://www.bbc.com/2016/WORLD>

5. Proceeding

Author(s). (Year of publication). *Title*. *Conference Title*. Date Month Year of the Conference. Venue. Place of Publication: Press' Name.

Natthabhan, S. (2000). The Beauty of Women in Theravada Philosophy. *Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation*. 18 July 2000. Lincoln. USA: University of Nebraska Press.

6. Dictionary

Name of the Dictionary Book. (Year of publication). Place of Publication: Press' Name. *Shoter Oxford English dictionary*. (2002). New York: Oxford University Press.

6. ส่วนภาพประกอบ (Figure) และส่วนตาราง (Table)

ภาพประกอบและตารางควรมีเท่าที่จำเป็น โดยพิมพ์หน้าละ 1 ภาพ หรือ 1 ตาราง สำหรับคำบรรยายภาพและตารางให้พิมพ์เหนือภาพหรือตาราง ส่วนคำอธิบายเพิ่มเติมให้ใส่ใต้ภาพหรือตาราง

6. Illustration section (Figure) and table section (Table)

Illustrations and tables should be as sparse as necessary. Print 1 image or 1 table per page. For captions and tables, type them above the image or table. As for additional explanation, put it under the picture or table.

7. ลิขสิทธิ์

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้เขียนทุกท่านต้องลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มใบมอบลิขสิทธิ์บทความให้แก่วารสาร พร้อมกับบทความต้นฉบับที่ได้แก้ไขครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ ผู้เขียนทุกท่านต้องยืนยันว่าบทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์นั้น ได้ส่งมาตีพิมพ์เฉพาะใน **Journal of Sustainable Social Development** เพียงแห่งเดียวเท่านั้น หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อบรรณาธิการก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์ ทั้งนี้หากผู้เขียนไม่ปฏิบัติตามฐานข้อมูลดังกล่าวให้ผู้เขียนรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว วารสารจะไม่รับผิดชอบทุกกรณี

7. Copyright

To comply with copyright law All authors must sign the form granting copyright to the journal. together with the final edited version of the original article. In addition, all authors must confirm that the original article submitted for publication is It has been submitted for publication only in the Journal of Sustainable Social Development. If another author's image or table has been used in another publication, The author must first request permission from the copyright owner. along with showing the book that has been approved to the editor Before the article is published However, if the author does not comply with the said database, the author is solely responsible. The journal is not responsible in all cases.

หนังสือรับรอง

ก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Sustainable Social Development

เรียน บรรณาธิการ Journal of Sustainable Social Development

ตามที่ ข้าพเจ้า.....
ได้ส่งบทความเรื่อง.....
.....
.....
.....

เพื่อตีพิมพ์ใน Journal of Sustainable Social Development

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม ขอรับรองว่า บทความที่เสนอมานี้ (ถ้ามี) นี้ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์หรือไม่ได้อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารหรือแหล่งตีพิมพ์อื่นใด หรือได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วมยอมรับหลักเกณฑ์การพิจารณาต้นฉบับ ทั้งยินยอมให้กองบรรณาธิการมีสิทธิพิจารณาและตรวจแก้ต้นฉบับได้ตามที่เห็นสมควร พร้อมทั้งขอมอบลิขสิทธิ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้แก่ **บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด** หากมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เกี่ยวกับภาพ กราฟ ข้อความส่วนใดส่วนหนึ่ง และหรือข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม/ยินยอมรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว

หาก กองบรรณาธิการ Journal of Sustainable Social Development ตรวจสอบว่าคำรับรองดังกล่าวไม่เป็นความจริง กองบรรณาธิการ Journal of Sustainable Social Development มีสิทธิยกเลิกบทความของผู้นิพนธ์ออกจาก Journal of Sustainable Social Development ได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้นิพนธ์ทราบล่วงหน้า และผู้นิพนธ์ทุกท่านขอรับรองและยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว พร้อมทั้งลงนามรับรองไว้ที่ข้างท้ายของหนังสือรับรองฉบับนี้

ลงนามผู้เขียนหลัก (ชื่อที่ 1)

ลงนามผู้เขียนร่วม (ชื่อที่ 2)

.....
(.....)

.....
(.....)

ข้อมูลติดต่อ (เฉพาะผู้เขียนหลัก)

Facebook :

ID : Line

E : mail

เบอร์โทร

หมายเหตุ: ให้ผู้เขียนหลักและผู้เขียนร่วมลงนามให้ครบทุกท่าน หากมีผู้เขียนมากกว่า ท่าน สามารถเพิ่มเติมรายชื่อผู้ลงนาม 2
ข้างท้ายได้ตามจำนวนผู้เขียนบทความทั้งหมด

Certification Letter
Before Submission to Journal of Sustainable Social Development

Dear The Editor of Journal of Sustainable Social Development
As I am
has submitted the paper entitled
.....
.....
.....
for publication in Journal of Sustainable Social Development

With this occasion, I and the team certify that this submitted paper has it has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals. We agree to all regulations of the original paper. We consent that the right for consideration, any incorrect, incomplete, or false statement of this paper furnished by me and the team will be considered as just cause for rejection of this application or dismissal from the editorial team. Herewith, the editorial team is authorized for the published paper with full authority to Department of Journal of Sustainable Social Development. In case it is an unexpected situation of any accusations about picture, graph, message, and or opinion in this paper, we consent to be solely responsible for all cases.

If the editorial team of Journal of Sustainable Social Development has found that some evidences are inaccurate and unauthentic, the editorial team is authorized to negate the submitted paper immediately without any notice in advance. The author certifies and consents such agreement with the signature at the bottom of this certification letter.

Main Author Sign (1st Name)

Co-author Sign (2nd Name)

.....
(.....)

.....
(.....)

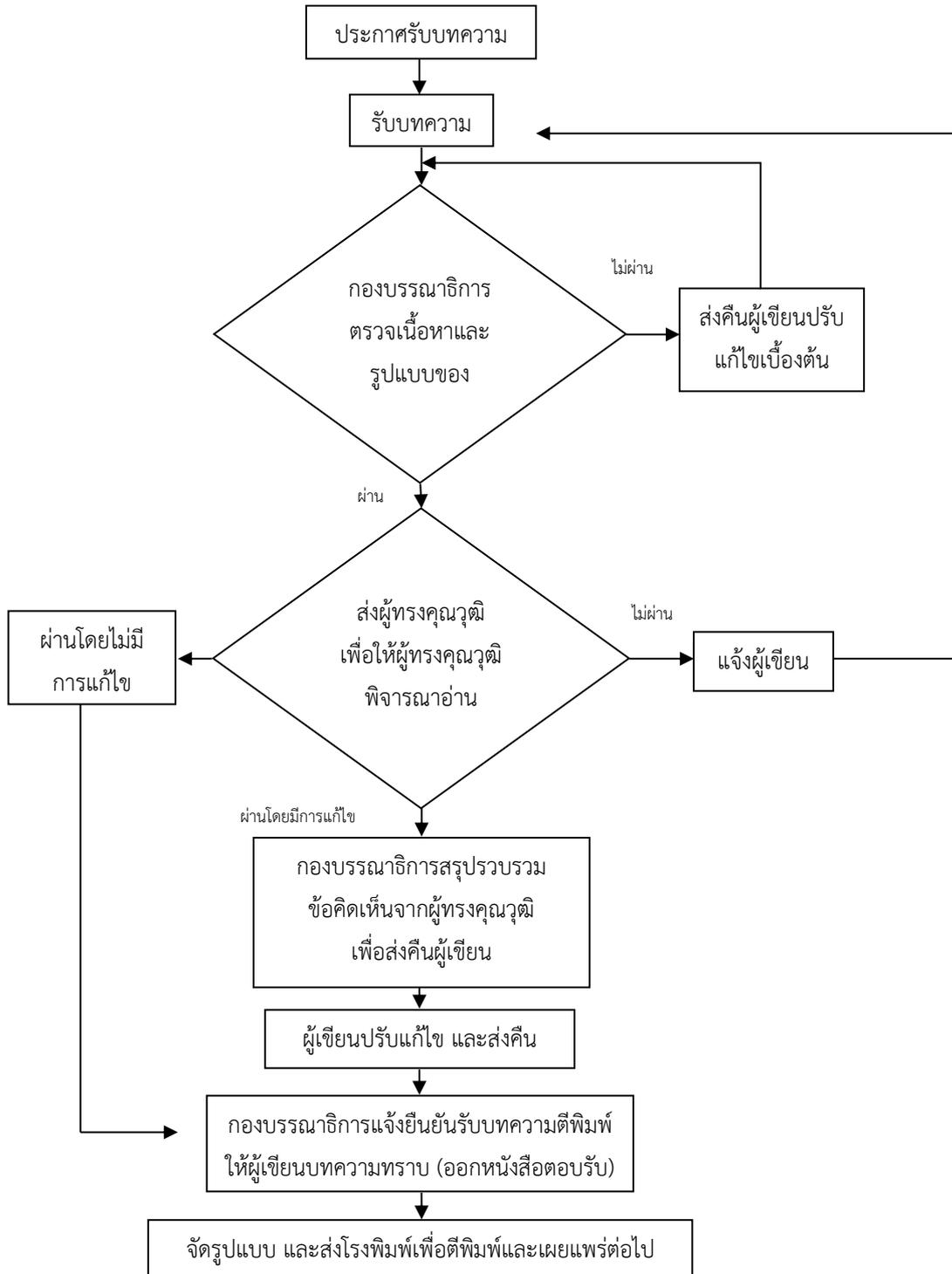
Contact (Main Author)

Facebook:
LINE ID:
E-mail:
Tel.:

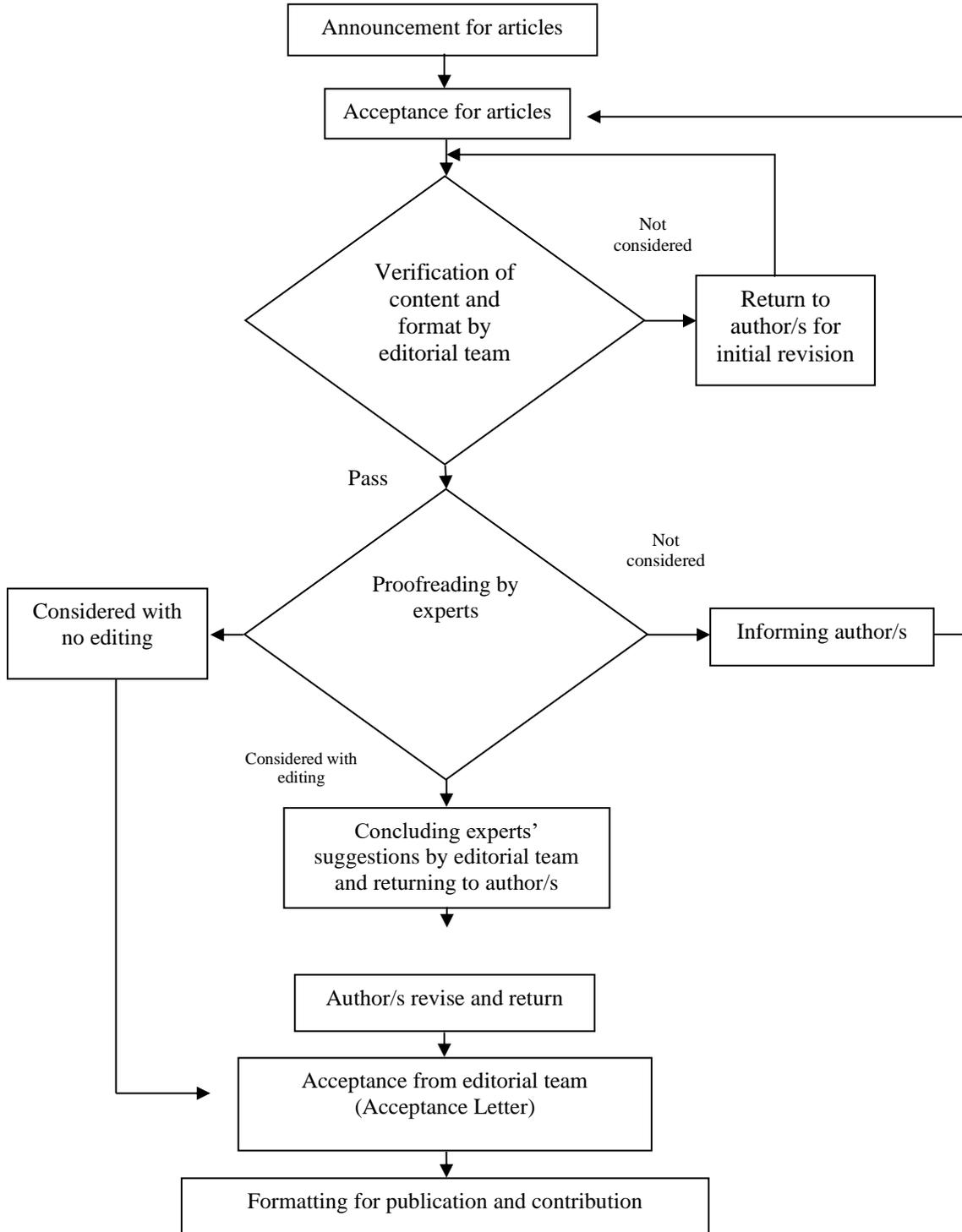
Note: both main and co-author are required to sign; supposing there are more authors, you can add more under the 2nd name of co-author

รูปแบบการตีพิมพ์

Journal of Sustainable Social Development

Publication Format of Journal of Sustainable Social Development

ตัวอย่างการจัดพิมพ์บทความ

ระบุหมายเลขไว้ด้านบนขวา (16 pt)

↑
1. นิ้ว

← 1 นิ้ว **ชื่อบทความภาษาไทย (20 pt)** → 1 นิ้ว

Articles English (14 pt)

ชื่อ - นามสกุล ผู้เขียนบทความ (16 pt)
หน่วยงานต้นสังกัด (16 pt)

Name - Surname of Article author (12 pt)
Agency (12 pt)
E-mail (12 pt)

บทคัดย่อ (18 pt)
(16 pt ไม่เกิน 350 คำ)

คำสำคัญ : 3-5 คำ (16 pt)
Abstract (14 pt)
(12 pt ไม่เกิน 350 คำ).....

Keywords : 3-5 words (12 pt)
บทนำ (18 pt)
(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

เนื้อหาแต่ละประเด็น ตามแบบบทความวิชาการ/วิจัยและอื่นๆ (18 pt)
(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

สรุป (18 pt)
(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

เอกสารอ้างอิง (18 pt)
(16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....

↓
1 นิ้ว

Example of publishing an article

↑
1. Inch

Articles English (14 pt)

Name - Surname of Article author (12 pt)
Agency (12 pt)
E-mail (12 pt)

Abstract (14 pt)
(12 pt 500 word).....

Keywords : 3-5 words (12 pt)

Introduction (14 pt)
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....

Content of each issue According to the academic/research article format (14 pt)
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....

Conclusion (14 pt)
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....

References (14 pt)
(12 pt) Show the main content that needs to be presented in sequence.....

↓
1 Inch

จริยธรรมการตีพิมพ์

บทบาทและหน้าที่ของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนจะต้องไม่ส่งบทความที่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่ใดมาก่อน และไม่ส่งต้นฉบับบทความซ้ำซ้อนกับวารสารอื่น ๆ
2. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย เคารพผลงานของบุคคลอื่น จะต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
3. ผู้เขียนจะต้องดำเนินการจัดทำจัดทำต้นฉบับบทความตามกติกาของวารสาร และปฏิบัติตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียนอย่างเคร่งครัด
4. ผู้เขียนที่มีชื่อในบทความทุกคน จะต้องเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความ หรือมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย
5. ผู้เขียนจะต้องอ้างอิงผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ "ที่มา" เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว)
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากจนเกินไป และต้องมีความสัมพันธ์ทั้งในเนื้อหา และท้ายเล่ม
7. ผู้เขียนจะต้องแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด
8. ผู้เขียนจะต้องระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และจะต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)
9. ในบทความผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
10. ผู้เขียนจะต้องนำเสนอผลการวิจัยตามข้อมูลที่ได้มา ไม่มีการแสวงหาผลประโยชน์ (สรุปเท็จ หรือการบิดเบือนหรือการเลือกข้อมูล/การค้นหาโดยอคติ)
11. ไม่ควรอ้างอิงถึงบทความที่ถูกเพิกถอนใด ๆ เว้นแต่ข้อความที่อ้างอิงจะอ้างอิงถึงขั้นตอนการยกเลิก ต้องมีคำชี้แจงเพิ่มเติมในการอ้างอิงดังกล่าวว่าเป็น "บทความที่ถูกเพิกถอน"

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้อง กำกับ ควบคุมคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ตนรับผิดชอบ และต้องคัดเลือกรับบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณา

จากความชัดเจน มีความสอดคล้องของเนื้อหากับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีองค์ความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย

2. บรรณาธิการจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ จะต้องรักษาไว้เป็นความลับ

3. บรรณาธิการจะต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว จะต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น

4. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน

5. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

6. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

7. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

2. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่า ตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้นๆ

3. ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้างถึง เข้าไปในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ

4. ผู้ประเมินบทความจะต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

5. หากผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่นๆ ต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ

ประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

Publication Ethics

Duties of Authors

1. The author has to assure that his/her paper has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.
2. The author shall not commit any degree of plagiarism in his/her paper.
3. The author shall produce his/her manuscript format in accordance with the ‘guideline to authors’ stated in the journal.
4. The author whose name listed in the paper shall contribute to paper production or research-related procedure.
5. All pictures, figures, or tables appearing in the paper must be cited properly with their source(s) accurately identified. The author(s) shall be solely liable to any legal suit, if any.
6. The author shall verify the accuracy of content and format in both in-text citations and bibliography, no citation(s) shall be made for unread references, and the proper number of citations is preferable
7. The author is required to correct or rework on their paper in due time as assessed and advised by reviewers and the editorial board.
8. The author shall identify the source(s) of research fund (if any) as well as any applicable conflict of interest.
9. Acknowledgment should be stated only after the consent has been secured from the related contributor(s).
10. Findings must be presented in accordance with the acquired data. No exploitation (false summary, or distortion or biased selection of data/finding) shall be committed.
11. No reference shall be made to any revoked article unless the cited statement refers to that in the revocation procedures. A statement must be additionally provided in the said reference as ‘the revoked article’.

Duties of Editors

1. The editor will assess the paper quality for publication and select only those passing through the reviewing process, in which the clarity of and congruence with the journal policy must be prioritized. The selected paper must contain a body of knowledge that reflects valuable perception, and a theoretical framework derived from experiences or textual/research synthesis.

A grounded theory or a conceptual model contributing to further research must be preferably included.

2. No information regarding the paper's author(s) or reviewers shall be revealed to irrelevant parties during the paper reviewing process.

3. The paper published formerly elsewhere must not be accepted by the editor for publication. Plagiarism must be scrutinized seriously by using a credible detecting software. The paper detected as bearing plagiarism must be frozen for further evaluation, the author(s) be contacted, and related explanation be demanded to support the editor's decision to accept or reject the said paper.

4. The editor must bear no conflict of interest with the author(s) nor the reviewer(s).

5. The editor must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

6. The editor must consider for publication only the paper conducted with valid methodology and yielding accurate findings, and the quality of which serves as the main indicator for publication.

7. In case the editor detects plagiarism or false data in the submitted paper and hence deciding for revocation with which the author(s) refuse(s) to comply, the editor has thus full rights and responsibility to proceed with the revocation process without the author(s)'s prior consent.

Duties of Reviewer

1. The reviewer must keep confidential of the submitted paper and avoid revealing a partial or all of the information of the said paper to irrelevant parties during the paper reviewing process.

2. Perceiving as having a conflict of interest with the paper's author(s) that may inhibit his/her freedom of expression, the reviewer should notify the editor at once and deny to take part in the reviewing process of the said paper.

3. The reviewer should evaluate the paper that fits with their area of expertise, by assessing the paper's contribution to the discipline, quality of analysis, and intensity of literature review related to the topic of study. Advices should also be provided regarding the literature failed to be included by the author(s), and personal judgments without supportive evidence should not be used as a criterion for paper evaluation.

4. The reviewer must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

5. In case the plagiarism is detected, the reviewer must notify the editor at once.

Journal of Sustainable Social Development

บริษัท เป็นเลิศ 1990 จำกัด

555/70 หมู่ 10 ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000

Excellent 1990 Company Limited

555/70 Moo. 10, Sila Subdistrict, Mueang District,
Khon Kaen Province 40000

https://so16.tci-thaijo.org/index.php/J_SSD/index

E-mail: journalsd2024@gmail.com